

Educația
Caracterului

Revista

ȘCOALA CARACTERELOR

Excelența în Educație

Educația
Fundamentelor de Viață

Proiect al Clubului Oamenilor de Caracter

Revistă de atitudine și reflecție pentru elevi, părinți și profesori!

Numărul 13
februarie 2025

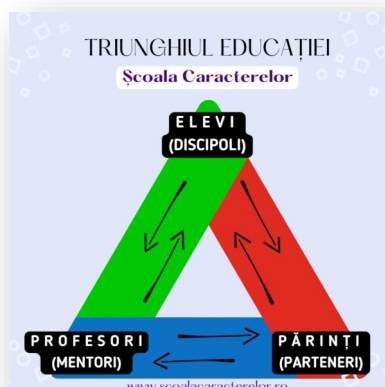
www.scoalacaracterelor.ro

36 pagini
(incl. Supliment)

ISSN 3008 - 6906 ISSN-L 3008 - 6906

ȘCOALA CARACTERELOR: FUNDAMENTUL CARACTERELOR PUTERNICE

Fiecare generație de tineri este o nouă filă în istoria omenirii. Este datoria noastră, a generației adulților de azi, profesori, părinți și mentori, să ne asigurăm că această filă transmite mai departe valorile perene (încă...) universal-valabile: **Binele**, **Adevărul** și **Frumosul**. Educația, pilonul central al formării caracterului, este puntea care transformă ființa umană dintr-un simplu receptor, bombardat cu fluvii de gigabiți de informații, mai mult sau mai puțin de folos, într-un cetățean conștient, sănătos și responsabil de rolul său în societate, pentru care valorile conștiinței sunt pragmatismul trăirilor sale, zi de zi, pentru că așa este firesc și de folos evoluției civilizației umane.

Elevul: inima procesului educațional

În *Școala Caracterelor* avem conștiința că un elev este mai mult decât un simplu beneficiar al educației: el este partenerul nostru, al profesorilor și părinților, într-un proces profund de transformare și reglare reciprocă de proces educațional, cunoștințe, experiențe, provocări și învățăminte.

Din curiozitatea sa, din eforturile sale de a înțelege lumea, se naște progresul. Prin fiecare lecție învățată, prin fiecare provocare depășită, elevul devine nu doar un cunoscător, ci un creator de sens și valoare, ceea ce face din el un vector educațional al evoluției autentice.

Dar elevul ideal nu poate evolua singur. Are nevoie de repere morale, de mentori și de un mediu care încurajează **integritatea**, **autodisciplin**a, **empatia** și **curajul** de a se autodepăși. El învață să respecte diversitatea, să colaboreze și să caute mereu soluții pentru binele său și cel comun deopotrivă. El devine oglinda celor ce îl învață și îi transmit tot ce au: oglinda părinților și profesorilor săi.

Citește și susține!

Continuarea în pagina 8

DIN CUPRINS:

CONCURS: Cel mai bun tânăr jurnalist!	2-3
Leții din trecut:	4-5
Problema lui Hume	6
Istoria și sensul mișcării „Școala Caracterelor”	10
Paginile Liceului Teoretic Bilingv „Miguel de Cervantes”	12-13
Educația de Caracter	14
Educația religioasă	15
TRIUNGIUL EDUCAȚIEI:	
Elevul	16-17
Părintele	18-19
Profesorul	20-21
Paginile Școlii Gimnaziale „Nicolae Titulescu” ..	22-23
Virtuale epistole către un Mentor în devenire ...	26-27
ATELIERE	32-33
La moment aniversar	34

Autori

Prof. Sever AVRAM
Prof. Ilie CĂȚOIU
Prof. Izabella GHIȚĂ
Prof. Mihaela GRIGOROIU
Prof. Cristiana MIHĂESCU
Prof. Maria MIHAI

Elevi

- Școala Gimnazială „Maria Rosetti”
· Ly ULIERIU
- Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”
· Ștefan BĂLAN
· Natalia NEGRITU
· Darie MATEI
· Ana-Maria TUDORAN
· Andrei VASILE-DONICI

Dragi elevi din învățământul preuniversitar, din țara noastră, din Republica Moldova și din diaspora românească, avem o veste extraordinară pentru voi! **Clubul Oamenilor de Caracter**, în parteneriat cu revista **Școala Caracterelor – Exelența în Educație**, lansează concursul: *Cel mai bun tânăr jurnalist!*

Acest concurs vizează promovarea jurnalismului de calitate și a valorilor educației în context contemporan, oferindu-vă ocazia să deveniți voci autentice și puternice ale generației voastre. Dacă aveți pasiunea de a scrie, curiozitatea de a descoperi și dorința de a influența lumea prin cuvinte, acest concurs este pentru voi!

Temele Concursului

Participanții sunt invitați să abordeze orice subiect legat de Educație sau una dintre următoarele teme:

1. *Valorile verbului "a învăța" pentru mine și pentru cei pe care îi admir!*

Care sunt valorile care contează în educația mea actuală? Sunt acestea cele potrivite? Ce ar trebui păstrat, ce ar trebui schimbat? De la cine am învățat să învăț? Cui sunt recunoscător pentru că am învățat să învăț?

2. *Cartea – miracolul cunoașterii atemporale!* (sau despre educația mea prin cărți și pasiunea de a citi și scrie)

Vorbim despre cărți, despre a citi și despre tot ce este legat de lectură și scris. Vorbim despre jurnalul personal și despre ce înseamnă să scriu despre mine cu drag și curiozitate.

3. *Exemple personale de succes!*

Povestiți unul din momentele în care ați avut revelația că educația v-a ajutat să reușiți, să vă dezvoltați sau să deveniți categoric mai buni decât ați putut fi fără ea.

4. *Profesorii - Mentorii mei!*

Cine sunt profesorii/ adulții care v-au influențat categoric și pozitiv viața și parcursul educațional? Vorbiți despre ei pentru a fi și pentru ceilalți cunoscuți, apreciați, urmați.

5. *Părinții mei – susținătorii mei dintotdeauna!*

Reflectați și scrieți cu sinceritate și deschidere despre rolul părinților voștri în formarea voastră, despre motivele pentru care vă sunt suporteri necondiționați ai experiențelor și provocărilor voastre!

Criterii de Participare și de Selecție

Concursul este deschis tuturor elevilor din învățământul preuniversitar din țara noastră, Republica Moldova și diaspora românească. Fiecare participant trebuie să redacteze un material jurnalistic sub forma unui **reportaj**, **articol** sau **anchetă** pe una dintre temele propuse și trebuie să fie o expresie a realității, nicidecum ficțiune, pentru că revista urmărește să construiască realități palpabile în viața tinerilor de azi vorbind despre realitate.

Materialul trebuie să fie original, redactat în limba română ca document word, și să aibă între 450 și 1.000 de cuvinte.

Data limită de trimitere a materialelor este **27 februarie 2025**.

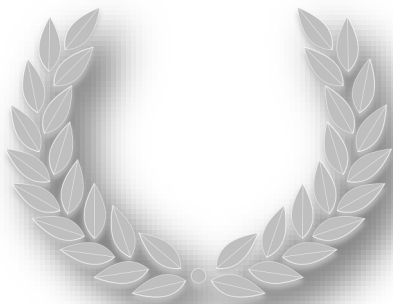
Materialele jurnalistice trimise de voi vor fi evaluate pe baza următoarelor aspecte:

- Relevanța temei alese
- Originalitatea și creativitatea abordării
- Claritatea și coerența textului
- Impactul mesajului transmis

Premii

Participanții care se vor remarca prin creativitate, claritate și profunzimea ideilor vor avea automat privilegiile statutului de **jurnalist educațional de atitudine**, oferit de revista *Școala Caracterelor*, și bineînțeles, parte de premii diverse tuturor materialelor selectate și apărute în numerele viitoare ale revistei:

- * Premii surpriză, consistente și valoroase, de folos provocărilor de azi ca tânăr!
- * Bilete la teatru și spectacole
- * Participare gratuită la cursurile și atelierile Școlii Caracterelor

Vom acorda **12 premii finale**, după cum urmează:

- 1 premiu special
- 1 premiu I
- 1 premiu II
- 1 premiu III
- 8 mențiuni

Cum participi?

Trimiterea materialelor se face prin e-mail la adresa: clubuloamenilordecaracter@gmail.com, însoțită de următoarele informații:

- Nume și prenume, vârsta, școala și clasa
- Date de contact (telefon/e-mail)
- Răspunsul la întrebarea: *Cum de ai decis să participi la acest concurs și de ce vrei să publici în revista Școala Caracterelor?*

Organizarea Concursului

- * **Durata concursului:** Concursul se va desfășura pe parcursul a **12 luni**, din februarie 2025 până în 27 februarie 2026.
 - **Publicații succesive:** Articolele selectate pentru a intra în jurizarea pentru premii vor fi publicate succesiv în toate numerele revistei *Școala Caracterelor* care vor apărea în această perioadă.
 - **Juriul:** Evaluarea materialelor va fi realizată de un juriu format din **3 mentori ai Școlii Caracterelor, 3 părinți și 3 elevi colaboratori deja ai revistei.**

Câștigătorii primei etape a concursului vor fi anunțați în numărul din **Martie 2025** al revistei *Școala Caracterelor – Exelența în Educație*

**Fii parte din această aventură jurnalistică,
descoperă-ți vocea și inspiră-ți colegii și prietenii!
Noi, Mentorii Clubului Oamenilor de Caracter,
vă încurajăm și abia așteptăm să vă citim creațiile!**

Mircea ELIADE

LECȚII DIN TRECUT

De ce trecutul este lecția numărul unu a prezentului? Cum valorizăm și valorificăm trecutul în prezentul pragmatic al fiecăruia, al societății per ansamblu?

Un OM, o POVESTE sau o VALOARE din trecut poate să ne inspire să devenim cea mai bună versiune a noastră.

„Dacă îți vei compara întotdeauna fericirea, niciodată nu te vei putea bucura de o fericire întreagă.

Pentru că așa cum spunea Montesquieu:

«Nu putem să fim niciodată fericiți, fiindcă socotim întotdeauna pe alții mai fericiți decât noi.»

Dacă vreți să fiți fericiți, fiți!”.

Mircea ELIADE

Mircea Eliade (1907–1986) a fost profesor la Universitatea din Chicago, titular al catedrei de istoria religiilor „Sewell L. Avery” și profesor în *Comitetul pentru Gândire Socială*. A fost unul dintre cei mai influenți savanți ai religiei ai secolului XX și unul dintre cei mai importanți interpreți ai simbolismului și mitului religios din lume. Eliade a fost autorul multor lucrări de studii și ficțiune, inclusiv *„Istoria credințelor și ideilor religioase”*. În afară de jurnalele sale intime și manuscrisele inedite, opera completă a lui Eliade cuprinde aproximativ 80 de volume. Din 1990 este membru post-mortem al Academiei Române.

După terminarea învățământului primar la școala de pe strada Mântuleasa din București, Eliade a fost elev al Colegiului „Spiru Haret”, fiind coleg cu Arșavir Acterian, **Constantin Noica** și Barbu Brezianu.

Ignorând insistențele tatălui, care era îngrijorat de faptul că-și pereclitează vederea slabă, Eliade citește cu pasiune **Honoré de Balzac**, nuvelele lui **Giovanni Papini** și studiile social-antropologice ale lui **James George Frazer**, pentru care a învățat italiana și engleza și, în particular persana și ebraica. A fost interesat de filosofie și a studiat lucrările lui **Vasile Conta**, **Marcus Aurelius** și **Epictet**, dar și de istorie, studiindu-i în special pe **Nicolae Iorga** și **B.P. Hasdeu**.

După o pubertate dificilă de intens studiu solitar, începând din 1925, adolescentul este aproape unanim recunoscut ca „șef al generației” sale.

Sursa: [Wikipedia](#)

ACTIVITATE

„Romanul adolescentului miop”, primul roman al lui **Mircea Eliade**, este un potret autentic al adolescenței, al aspirațiilor specifice acestei vârste.

Citește împreună cu un prieten acest roman bazat pe jurnalul autorului.

*„Ce oameni excepționali trec pe lângă noi, anonimi,
și noi admirăm prostește atâția neghiobi, numai pentru că au vorbit de ei presa
și „opinia publică”, numai pentru că le-a popularizat numele politica și literatura.”*

Mircea ELIADE

Badea Cârțan, pe numele său real Gheorghe Cârțan, s-a născut la 24 ianuarie 1849 în satul Cârțișoara, județul Sibiu. A rămas în istorie drept unul dintre cei mai mari promotori ai **culturii și identității românești**, un simbol al devotamentului față de neam și limbă, deși era doar un simplu țaran.

Lupta pentru limba română

Într-o perioadă în care românii din Transilvania se aflau sub dominația austro-ungară, iar limba română era marginalizată, Badea Cârțan a devenit un adevărat luptător cultural. În ciuda lipsei de educație formală, el a înțeles **importanța cărților** și a culturii în păstrarea identității naționale. Cu eforturi uriașe, a transportat peste 200.000 de cărți din România în Transilvania, trecând Munții Carpați pe jos sau cu ajutorul animalelor de povară.

Badea Cârțan în 1899

Aceste cărți erau distribuite în școli, biserici și familii, pentru a sprijini învățarea limbii române și pentru a consolida spiritul românesc într-un context ostil. Sacrificiul său era imens, deoarece aceste acțiuni erau ilegale și extrem de periculoase.

Pelerinajul la Roma

Una dintre cele mai cunoscute povești despre Badea Cârțan este călătoria sa la Roma, în anul 1896. Motivul acestei călătorii era dorința de a vedea cu ochii săi *Columna lui Traian*, simbol al originilor latine ale poporului român. Badea Cârțan a mers pe jos până în Italia, parcurgând mii de kilometri. Ajuns la Roma, a dormit la baza Columnei, iar dimineața a fost găsit de trecători, care l-au descris ca „*un dac coborât de pe Columnă*”.

Moștenirea sa

Badea Cârțan a murit la 7 august 1911 în Sinaia, dar moștenirea sa rămâne vie. A fost un simbol al rezistenței culturale și al mândriei naționale, demonstrând că, prin voință și credință, chiar și un om simplu poate schimba lumea din jurul său.

Astăzi, casa lui din Cârțișoara este un muzeu dedicat vieții și activității sale, iar povestea sa continuă să inspire generații întregi. Badea Cârțan a fost mai mult decât un țaran – a fost un luptător pentru identitate și un exemplu al spiritului românesc neclintit.

Pe mormântul său stau scrise următoarele cuvinte: „*G. (Gheorghe) Badea Cârțan Doarme Visând Întregirea Neamului Său*”.

ACTIVITATE

Fă o listă cu cărțile din biblioteca ta. Există cărți pe care dorești să le dăruiești altor copii sau cărți pe care le poți da la schimb?
Împreună putem să păstrăm vie memoria lui Badea Cârțan!

Sursa: internet

În filosofia occidentală, „sein” și „sollen” sunt două concepte fundamentale care au fost intens discutate și analizate. Ele au fost traduse aproximativ ca „a fi” și „a trebui” și joacă un rol central în înțelegerea eticii, ontologiei și epistemologiei, oferind o bază pentru explorarea naturii realității și a comportamentului uman. „*Sein*” - „a fi” - descrie existența sau realitatea unui obiect sau a unei ființe. „*Sollen*” - „a trebui” - se referă la obligații, norme sau imperative morale.

Kant a fost unul dintre primii filosofi care a făcut o distincție clară între „sein” și „sollen”, iar în lucrările sale a subliniat importanța rațiunii și a moralității, argumentând că acțiunile umane ar trebui să fie ghidate de principii morale universale. Pentru el, „sein” se referă la lumea fenomenală, cea pe care o percepem prin simțuri, iar „sollen” se referă la lumea noumenală, lumea așa cum ar trebui să fie conform rațiunii și moralității.

Heidegger, pe de altă parte, a explorat mai atent și conceptul de „sein”. În contrast cu Kant, la Heidegger „sollen” nu este un concept central, deși implicațiile morale și etice ale existenței au fost discutate în contextul autenticității și responsabilității individuale.

Un aspect esențial al dezbaterii privind relația dintre „a fi” și „a trebui” este modul în care intră în legătură realitatea („sein”) cu normele morale și obligațiile („sollen”), iar una dintre întrebările centrale este dacă ceea ce este poate determina ceea ce ar trebui să fie. Astfel, emblematic pentru această discuție este filosoful **David Hume**, cel care este în prezent asociat în mod automat cu binomul teoretic „*sein und sollen*”. Hume a argumentat că nu există o legătură logică între „este” și „ar trebui”. Cu alte cuvinte, nu putem deriva concluzii normative (ceea ce ar trebui să facem) doar din fapte descriptive (ceea ce este). Această distincție a avut un impact profund asupra filosofiei morale și etice, influențând gândirea multor filosofi.

Important este încă faptul că distincția dintre „sein” și „sollen” are implicații profunde pentru etică și moralitate. Dacă acceptăm că nu există o legătură directă între realitate și normele morale, atunci trebuie să găsim alte fundamentări pentru obligațiile etice. Acest lucru a condus la dezvoltarea diferitelor teorii etice, cum ar fi deontologia, utilitarismul și etica virtuții. Dacă deontologia, reprezentată de Kant, se bazează pe principiul că acțiunile morale sunt determinate de respectarea unor reguli sau principii universale (adică „sollen” este derivat din rațiunea pură și nu depinde de circumstanțele empirice ale „sein”), utilitarismul susține că acțiunile morale sunt cele care maximizează fericirea sau bunăstarea generală (legătura dintre „sein” și „sollen” rezultând din evaluarea consecințelor acțiunilor).

Pentru educație însă, rădăcina acestui binom trebuie căutată mult mai devreme, mai precis în etica lui Aristotel. Astfel, etica virtuții, inspirată de Aristotel, se concentrează pe dezvoltarea caracterului moral și a virtuților personale. În acest context, „sollen” este legat de cultivarea trăsăturilor de caracter care conduc la o viață bună și împlinită. Etica virtuții recunoaște importanța contextului și a circumstanțelor („sein”) în formarea judecăților morale („sollen”).

Oricum ar fi, „problema lui Hume” rămâne una relevantă și provocatoare, care cel puțin pentru mediul educațional are meritul de a continua să hrănească reflecția asupra naturii realității umane și a obligațiilor și normelor după care trebuie să ne conducem. Educația este prin excelență un ideal, fiind parte integrată din spera lui „sollen” care pornește ca o punte de legătură către „sein”-ul pe care încercăm să îl modeleze.

Prof. Dr. Izabella GHIȚĂ

Școala Gimn. Nr. 149 și Școala Gimn. Nr. 82

ἀγάπη

agápē - în limba greacă veche, semnifică IUBIREA, în sensul ei cel mai înalt, precum este iubirea oamenilor față de Dumnezeu.

RECOMANDĂRI de lectură despre iubire

Iubirea ca prietenie

- „Peter Camenzind” - Hermann Hesse

Prima iubire

- „Inimi chimice” - Krystal Sutherland
- „Eleanor & Park” - Rainbow Rowell

Iubirea ideală

- „Iubirea în timpul holerei” - Gabriel García Márquez

Iubirea tragică

- „Sub aceeași stea” - Jonh Green
- „Romeo și Julieta” - William Shakespeare

Iubirea imposibilă

- „Maitreyi” - Mircea Eliade

În greaca veche, existau mai mulți termeni care să definească IUBIREA:

eros (έρως) - iubirea pasională, care stă la baza formării cuplurilor sau a căsătoriei;

philia (φιλία) - asociată în general cu prietenia, este o legătură puternică, o iubire liniștită, netulburată de pasiunea lui eros și plină de virtuți;

storge (στοργή) - înseamnă atașament, afecțiune, un sentiment natural, ca acela dintre părinți și copii.

agápē (ἀγάπη) - este cea dragoste rațională, care ține în primul rând de caracteristicile celui iubit. Ea nu este nici pasională, nici tandră, și nu provine din înclinații directe către cineva, ci din **convingeri**.

Agápē înseamnă a iubi pe cineva pentru un anumit motiv, este alegere, este preferința pentru un lucru sau altul în virtutea unor caracteristici ale acelui lucru, la fel cum termenul înrudit, ἄγαμαι, înseamnă a admira pe cineva pentru ceva anume.

„Când iubim ceva, îl prețuim în mod intrinsec:

îl iubim pentru că îl prețuim sau îl prețuim pentru că îl iubim?”

John A. Brentlinger

Agápē este și iubirea Lui Dumnezeu pentru om, datorită căreia pe Însuși Fiul Său L-a dat (morții), pentru ca să ne mântuiască (1 Ioan 3, 16-17). Același cuvânt este folosit de sfântul Ioan evanghelistul când spune că „Dumnezeu este iubire” (Ioan 4, 8-16).

”Spre deosebire de iubirea omenească, care are până la urmă în vedere pe purtătorul ei și fericirea lui, **agápē** e total gratuită, adică necondiționată și fără de motiv. De aceea ea este *atocuprinzătoare*: în îmbrățișarea ei intră toți oamenii, buni și răi deopotrivă, drepti și păcătoși (...), iar inspirând și comportamentul uman, ea îi poate aduce în cuprinderea ei chiar și pe dușmani” (Gabriel Liiceanu - prefața la volumul “Am inventat Păltinișul!”)

Clubul Oamenilor de Caracter invită toate școlile doritoare să ne fie parteneri în dezvoltarea proiectului revistei cu caracter național „Școala Caracterelor – Excelența în Educație!”

Oferim un spațiu generos - două (2) pagini A4 fiecărei școli doritoare a-și exprima identitatea în zona Valorilor, Principiilor, Credințelor și Virtuțiilor sănătoase, integre, autentice și durabile.

Așteptăm propunerile de parteneriat la adresa: redactia@scoalacaracterelor.ro

Clubul Oamenilor de Caracter

Invitație la Educație!

Clubul Oamenilor de Caracter invită toate școlile doritoare să ne fie parteneri în dezvoltarea proiectului revistei cu caracter național „Școala Caracterelor – Excelența în Educație!”

Oferim un spațiu generos - două (2) pagini A4 fiecărei școli doritoare a-și exprima identitatea în zona Valorilor, Principiilor, Credințelor și Virtuțiilor sănătoase, integre, autentice și durabile.

Așteptăm propunerile de parteneriat la adresa: redactia@scoalacaracterelor.ro

Citește și meditează!

Părintele: primul mentor

Educația începe acasă, acolo unde copilul învață primele lecții despre iubire, respect și responsabilitate. Părintele este primul model al copilului, cel care pune temelia unei conștiințe morale. Prin exemplul personal și prin colaborarea constantă cu profesorii (adulții mediului educațional cu care, încet, încet, copilul intră în contact odată cu vârsta școlară), părintele devine un partener esențial al educației.

Un **părinte** conștient încurajează copilul să fie curios, să exploreze, să pună întrebări.

Un **părinte** conștient întreține foamea de cunoaștere a copilului dornic să cunoască lumea în felul său.

Un **părinte** conștient știe că sistemul educațional și diferiții dascăli ai săi, pentru fiecare etapă de studiu, devin al doilea mediu pentru tânărul în formare, de unde încrederea firească și necesară a fi transferată actorilor procesului educațional.

Însă, la fel de important, el trebuie să fie și să rămână cel mai important factor de echilibru, de sprijin emoțional, respect pentru individualitatea copilului și construcția unui stil de viață autentic, integru, sănătos și echilibrat.

Profesorul: arhitectul viitorului

Profesorul este mai mult decât un simplu transmițător de cunoștințe. Pentru cei ce cred în Educația Caracterului și în celelalte forme de educație a fundamentelor de viață (educația pentru sănătate și inteligență emoțională, relațională, socială), el este un Mentor, un Model de Viață și un ghid care încurajează elevii să fie mereu avizi de cunoaștere, să descopere, să gândească critic și să contribuie la o societate cel puțin mai bună decât cea în care trăim deja.

Prin empatie, competență și pasiune, **Mentorii Școlii Caracterelor** inspiră elevii să aspire la excelență și să privească educația ca pe o aventură firească, necesară și continuă, calea spre bunăstare, împlinire și desăvârșire a ființei umane.

Profesorul de azi trebuie să fie un promotor al valorilor universale, un adept al învățării continue și un susținător al colaborării dintre toți actorii educației, prin încurajarea Binelui, Adevărului și Frumosului sub toate formele sănătoase cunoscute civilizației umane. El construiește și modelează caractere, schimbă mentalități și clădește destine și punți între generații.

ACTIVITATE

Fii profesor pentru o zi! Pregătește o lecție despre Educație și prezintă-o colegilor la ora de Consiliere și Dezvoltare Personală. Nu uita să incluzi activități de învățare interesante.

„Cei mai buni oameni au un sentiment pentru frumos, curajul de a-și asuma riscuri, disciplina de a spune adevărul, capacitatea de sacrificiu.

În mod ironic, virtuțile lor îi fac vulnerabili; sunt adesea răniți, uneori distruși.”

Ernest Hemingway

Un parteneriat pentru viitor

Adevărata **educație** nu este un monolog, ci un dialog.

Este rezultatul dialogului permanent și colaborării dintre elevi, părinți și profesori.

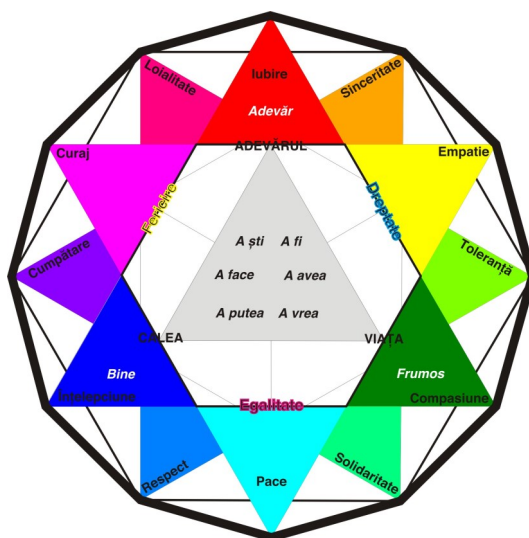
Doar împreună putem construi caractere puternice, indivizi care să contribuie pozitiv la evoluția societății.

Educația este un proiect comun, o responsabilitate colectivă care cere efort, pasiune și dedicare.

Educația este tot ce avem mai bun și nu ne poate lua nimeni această formă de bine, nu ar avea cum.

Educația este cea cu care începe orice definiție a rasei umane.

Fiecare elev este o promisiune pentru viitor.

Să investim în această promisiune prin respectarea și promovarea valorilor care fac din educație fundamentul unei societăți prospere!

Să ne asumăm, noi și cei care cred în Școala Caracterelor, la fel de bine, cu toată convingerea Binelui ce îl facem, rolul de Mentori și Modele, Înțelepciunea de a colabora și Curajul de a crede în puterea transformatoare a Educației!

Doar prin Educație, Școala Caracterelor devine Școala Vieții și Școala Vieții devine Școala Caracterelor!

Prof. Ilie CĂȚOIU

Mentor Fondator al Clubului Oamenilor de Caracter

ACTIVITATE

Realizează propriul desen care să reflecte valorile în care crezi și pe care le promovezi prin propriul comportament.

Reflectează asupra modului în care valorile și credințele tale îți construiesc caracterul.

Școala Caracterelor este rodul dorinței unui om, apoi a doi oameni, apoi a unui grup de oameni, de a exista o comunitate a celor care vorbesc același grai, anume **graiul Adevărului, al Binelui, al Frumosului, al Iubirii și al Credinței în Educație**, o limbă rară, pentru care singurul fel de a o articula se întâmplă atunci când gândul, vorba și fapta sunt pe aceeași frecvență a inimii și a minții deopotrivă, într-o armonie desăvârșită, echilibru firesc și dorință de simplitate.

Mai simplu spus, **un loc unde** fiecare din cei care fac parte din Educație - **elevi, părinți, profesori** - să se simtă cu adevărat de folos, în largul lor și prețuiți pentru ceea ce învață, știu și fac, pentru că merită, vor și pot a fi Oameni de Caracter, înainte de a înțelege, cunoaște și dori celelalte tipuri de cunoaștere, a științelor realiste sau umaniste.

- Cum?, mă veți întreba firesc...

- *Iată cum!* Vă spunem noi, Mentorii acestei școli: spunând fiecare Adevărul în care crede, cu argumentele și motivația Binelui pe care și-l dorește, pentru sine și pentru ceilalți, **un loc în care** Frumosul este un dar și o caracteristică a gândirii ce valorizează Iubirea și Credința, în sine și în ceilalți, **un loc în care** a învăța, verbul acesta atât de greu încercat în ultimele secole ale umanității, se simte excelent servind dorinței de a reazeza oamenii și lumea acolo unde le este locul, adică în Respectul, Prețuirea și Recunoștința pentru o Viață sănătoasă, autentică, integră prin Educația Fundamentelor de Viață, **Educația Caracterului**.

Este o metaforă a speranței că oamenii, laolaltă cu gândurile, vorbele și faptele cu care vor hrăni această comunitate sănătoasă, se vor hrăni la rândul lor din energia acestui loc, **o insulă de normalitate**.

Rostul pragmatic al acestei școli, azi, este de a reazeza în normalitate și într-o relație a normalității gândurile, vorbele și faptele profesorilor, elevilor și părinților lor.

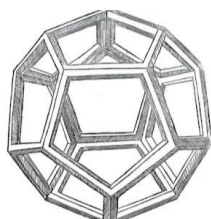
Pentru că rostul prețuirii acestei relații sacre, acestui triumphi al educației **profesor – părinte – elev**, s-a născut odată cu primele lecții pe care gânditorii necunoscuți ai trecutului - acum zeci de mii de ani, probabil, nu cunoaștem atât de departe istoria gândirii umane, le-au oferit instinctiv elevilor lor, pe nepusă masă, pentru că au simțit că acesta era rostul celor ce știu, să le transmită mai departe, pentru ca a lor cunoaștere să nu moară odată cu posesorul, ci într-un dar perpetuu al cunoașterii să devină dăruire nesfârșită.

Un profesor este un om obișnuit, asemenea tuturor oamenilor din jurul său, atâta timp cât ceea ce face este banal și lipsit de puterea de a schimba oamenii din jurul său.

Un profesor poate fi un om obișnuit toată viața, sau **își poate dori să devină un Mentor și un Model de Viață** atunci când simte că există în el dorința cunoașterii împărtășite cu ceilalți pentru că simte că dacă dăruiește, va dobândi fericirea!

Un Profesor iubește educația, a sa și deopotrivă a celor pe care îi are în grijă, pentru că este un făuritor de relații autentice prin educație. Mîntea sa sfredelește fiecare provocare în scopul de a găsi soluții, cât mai multe soluții pentru ca liniștea cunoașterii să ofere o altă treaptă de evoluție autentică, cu un alt univers de provocări, la rândul său.

Un PROFESOR este un făuritor și un dăruitor de cunoaștere.

Clubul Oamenilor de Caracter funcționează în București în cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 32 (februarie 2022) și în cadrul Colegiului Național „Ion Luca Caragiale” (octombrie 2023).

Un PROFESOR devine MENTOR și MODEL DE VIAȚĂ atunci când crede că EDUCAȚIA va schimba lumea și el își asumă să facă și face tot ce poate să schimbe oamenii în Oameni și în OAMENI.

Da, știm deja, foarte greu, dar niciodată imposibil! Oricum ne reconfortează gândul că altă soluție nu există, orice am face. A învăța, a cunoaște și a experimenta este singurul trio de succes al evoluției rasei umane. Și cele trei verbe aparțin Educației, cea mai iubită și hulită zonă de interes a lumii de azi.

Sunt atributul profesorilor, ce pot deveni Profesori, și mai apoi PROFESORI, și finalmente MENTORI când au acumulat suficiente experiențe didactice pentru a fi urmați de cei din jurul lor în cunoaștere, căci ce poate fi mai înălțător decât să ai șansa de a fi de folos cu adevărat cunoașterii celor din jurul tău?!.. Eu, unul, nu cunosc altceva.

Pentru că un MENTOR mereu învață, știe și acționează, merită, vrea și poate să găsească soluții, să împărtășească CUNOAȘTERE, să facă BINE!

Aceasta este Școala Caracterelor, un loc în care învățăm pe brânci, cu toții, elevi, profesori și părinți, cum să facem din existența noastră măsura echilibrată a tuturor valorilor civilizației puse în contextul educației pragmatice de azi, căci nu există nimic mai presus de valorile, principiile, credințele și virtuțile caracterului!

În Școala Caracterelor și Clubul Oamenilor de Caracter elevii sunt Discipoli, pentru că își doresc cunoașterea și au parte de toată atenția celor din jurul lor. Părinții sunt Partenerii educației, cei fără de care procesul creșterii unui copil ar fi imposibil. Iar Mentorii sunt făuritori și dăruitori de cunoaștere pentru cei dintâi, pentru Discipoli, înainte de toate, pentru că și ei au primit la rândul lor cunoaștere, și odată cu ea, au început să iubească a dăruii cunoaștere și devenind Mentori au înțeles de ce sensul lor are rostul simplu al facerii lumii ăsteia mai bună, prin EDUCAȚIE, BINE, ADEVĂR, CREDINȚĂ, IUBIRE și atâtea alte minunate trăsături ale fiecăruia dintre cei ce pot avea liniștiți apelativul OAMENI în toată deplinătatea și împuternicirea sensului.

Ce este azi educația? O diagnoză rece este dezamăgitoare, spun cu resemnare, constatând cele din jurul nostru. Nemții spun acestei stări a sistemului „sein”, adică ceea ce este, efectiv.

Dezinteres cras, molipsitor și aproape peste tot răspândit, asemenea unui virus. Incompetență la pachet cu analfabetism funcțional. Dependență de tehnologie la pachet cu o groază de alte dependențe de tot felul. Probleme de dezordine mentală din ce în ce mai dese în rândul tuturor celor ce au responsabilitatea educației copiilor noștri și de multe ori și în cazul copiilor noștrii. Un tablou al unei profunde dezamăgiri, aici, în România.

Ceea ce trebuie să fie, „sollen”, dacă e să apelăm la aceeași filosofie germană a devenirii, este ceea ce ne propunem noi, Mentorii Școlii Caracterelor, și puteți citi ce obiective ne-am fixat a construi, fără un termen limită, pentru că nu avem puterea de a schimba un sistem, da, suntem conștienți de asta, dar avem puterea de a schimba o mână de tineri, din ce în ce mai mare, și puterea de a face din această dorință o mișcare încheată la nivel de țară, deși știm că este greu, dacă nu imposibil, știm că este o mare, chiar uriașă responsabilitate, pentru că, de fiecare dată, rămân și vor rămâne întrebările eterne, în lipsa acțiunilor concrete: *Dacă nu noi, atunci cine? Dacă nu acum, atunci când? Dacă nu pentru generația copiilor noștri, atunci pentru care?... DACĂ NU PRIN EDUCAȚIE, ATUNCI CUM?!?!?!...*

Prof. Ilie CĂȚOIU

ROLUL ȘI ROSTUL EDUCAȚIEI ȘI DEZVOLTĂRII PERSONALE LA COPII ȘI ADULȚI

Cum combatem non-valorile în societatea și sistemul de învățământ românesc

Educația și dezvoltarea personală sunt fundamente esențiale pentru creșterea și evoluția fiecărei societăți. În România, atât la nivelul copiilor, cât și al adulților, procesul educativ are un rol crucial în formarea unor valori solide care să susțină progresul personal și colectiv. Însă, în ciuda importanței acestei teme, în societatea românească, există o preocupare tot mai mare pentru nonvalori, care subminează dezvoltarea armonioasă. În acest context, educația devine cheia pentru prevenirea și combaterea acestor fenomene.

1. Educația și dezvoltarea personală: fundația creșterii individuale

Pentru copii, educația este mai mult decât o simplă acumulare de informații. Este procesul prin care se formează abilități sociale, emoționale și cognitive, iar valorile formate în această perioadă au un impact profund asupra comportamentului lor viitor, al integrării în societate, asupra formării lor ca oameni sănătoși emoțional. Educația ar trebui să pună accent pe respect, empatie, responsabilitate și gândire critică, cunoaștere și autocunoaștere, competențe de exprimare și relaționare în contexte și situații diferite care ajută copiii să devină adulți echilibrați și conștienți de rolul lor în societate.

Dezvoltarea personală nu se oprește odată cu finalizarea școlii. La adulți, acest proces continuă (ideal pe tot parcursul vieții) fiind esențial pentru succesul pe plan profesional și personal. Educația continuă ajută la îmbunătățirea abilităților cognitive, emoționale și de relaționare. Formarea și consolidarea unor valori puternice în perioada adultă contribuie la crearea unei societăți mai responsabile și mai implicate.

2. Nonvalorile în societatea românească: pericole și consecințe

Nonvalorile reprezintă acele comportamente și atitudini care sunt contrare principiilor fundamentale ale unei societăți sănătoase, cum ar fi respectul, onestitatea, munca, responsabilitatea, munca în echipă, solidaritatea. Exemple de nonvalori pot include corupția, cinismul, superficialitatea, cultura imediatului, cultul personalității, lipsa empatiei.

Nonvalorile erodează fundamentul unei societăți, afectând relațiile interpersonale și amplificând conflictele sociale. La copii, expunerea la nonvalori poate duce la formarea unor obiceiuri negative, cum ar fi lipsa respectului față de autoritate, abandonul educației sau chiar comportamente antisociale. La adulți, nonvalorile se pot manifesta în lipsa de implicare civică, corupție și mentalități retrograde care subminează progresul.

3. Cum ne ferim de nonvalori și cum le combatem?

Promovarea valorilor autentice prin educație

Unul dintre cele mai eficiente moduri de a combate nonvalorile este promovarea unor principii și valori autentice, atât în școli, cât și în familie. Educația trebuie să pună accent pe dezvoltarea caracterului și a unei viziuni asupra lumii care să includă respectul față de diversitate, responsabilitatea socială și etica muncii. Aceste valori trebuie să fie integrate în curriculum și în activitățile extracurriculare, astfel încât să ajungă la fiecare copil și să devină parte din modul lor de a gândi. Binele personal trebuie să facă parte din binele social.

Pentru ca elevii să înțeleagă diferența dintre valori și nonvalori, pentru a se disocia și a combate nonvalorile, trebuie să învețe să se cunoască, să se accepte și să se înțeleagă pe ei înșiși, să-și accepte și să-și gestioneze emoțiile și să-și construiască o mentalitate sănătoasă. Introducerea unor discipline care să abordeze educația emoțională și dezvoltarea personală în școli este un pas important. Aceste cursuri pot ajuta elevii să identifice și să evite influențele negative, să învețe să ia decizii sănătoase pentru ei și etice față societate și să își construiască relații bazate pe respect și cooperare. Dezvoltarea emoțională realizată în familie în copilăria timpurie și în cadrul școlii de la vârste fragede, continuată apoi în diferite forme pe parcursul vieții constituie baza unei societăți care poate visa la echilibru și stabilitate socială și economică, la un nivel de trai ridicat.

Îmbunătățirea calității educației și a pregătirii profesorilor

Un sistem educațional de calitate poate contribui semnificativ la combaterea nonvalorilor. Îmbunătățirea metodelor de predare, încurajarea gândirii critice și crearea unui mediu educativ care promovează respectul și colaborarea sunt esențiale. În plus, formarea continuă a cadrelor didactice, care să le ofere instrumente pentru a aborda comportamentele disfuncționale, poate face diferența în succesul acestui proces.

4. Provocările sistemului de învățământ românesc în combaterea nonvalorilor

Sistemul de învățământ românesc se confruntă cu mai multe provocări, printre care structura sa învechită și lipsa de resurse adecvate pentru implementarea unor metode inovative de predare. Aceste aspecte pot contribui la stagnarea educației și la perpetuarea unor nonvalori în rândul tinerelor generații. Se vorbește de ani buni despre reforma din învățământ. Și toată lumea așteaptă rezultatele acestei reforme. În același timp, asistăm la o distanțare continuă a învățământului de realitățile sociale și economice. Mulți profesori fac eforturi să pună elevii în contact cu societatea în care urmează să se integreze, dar aceste eforturi nu sunt suficiente. Sistemul de învățământ are nevoie de o reformă fundamentală: mentalitate, abordare, structură.

Nevoia unei reforme educaționale profunde

O reformă a sistemului educațional românesc, care să pună accent pe educația valorilor și dezvoltarea personală nu este doar necesară, ci și obligatorie. Acest proces trebuie să implice nu doar schimbări curriculare, ci și investiții în formarea cadrelor didactice, crearea unor medii de învățare stimulative și integrarea tehnologiilor moderne în educație. Un mediu în care copiii și tinerii să fie acceptați, dar să înțeleagă și necesitatea regulilor, un mediu în care să se țină seama de nevoile lor de a se dezvolta în moduri și domenii diferite ar face ca întreaga societate să privească cu alți ochi școala și educația.

5. Concluzie

Educația și dezvoltarea personală reprezintă cheia pentru formarea unor indivizi responsabili, echilibrați și implicați în comunitățile lor. În România, combaterea nonvalorilor trebuie să devină o prioritate, iar acest lucru poate fi realizat printr-o educație care pune accent pe valori autentice și o reformă a sistemului de învățământ care să răspundă nevoilor actuale ale societății. Doar prin implicare activă și prin educarea corectă a tinerelor generații putem construi o societate mai solidă și mai prosperă. Dacă vrem ca tânăra generație să fie diferită (în sensul bun) ar trebui să începem cu noi, cei care facem educație (și aici mă refer la toți adulții implicați într-un fel sau altul în acest proces) să facem schimbările acestea mai întâi la noi pentru a ne constitui în modele, pe care, mai apoi să le promovăm și să le dezvoltăm

Prof. Înv. primar Cristiana MIHĂESCU

Liceul Teoretic Bilingv „Miguel de Cervantes”

www.cristianamihaescu.ro

Citește și dă mai departe!

MISIUNE

Să formăm Oameni de Caracter – indivizi responsabili, inspirați de valori morale și dedicați dezvoltării personale, profesionale și sociale.

Prin colaborarea Profesorilor – Mentori dedicați, Părinților – Parteneri conștienți, și Elevilor – Discipoli deschiși, ne propunem să construim caractere capabile să contribuie la o societate bazată pe Valori, Credințe, Principii și Virtuți de Caracter, fundamentul unei civilizații sustenabile.

Școala Caracterelor prin Clubul Oamenilor de Caracter creează un mediu educațional care promovează excelența, dezvoltarea personală și armonia între cunoaștere, moralitate și acțiune.

VIZIUNE

Să devenim o comunitate exemplară în care parteneriatul dintre Profesor, Părinte și Elev creează fundația unui proces educațional axat pe formarea unui OM conștient și cu repererele integrității conștiinței, autodidact, inovator și dedicat cunoașterii, dezvoltării și împlinirii personale, profesionale și sociale.

Școala Caracterelor prin Clubul Oamenilor de Caracter își propune să creeze un mediu educațional în care tinerii devin cetățeni conștienți, responsabili, inovatori și dedicați împlinirii personale, profesionale și bunăstării comunității.

Educația este o bucurie a conștiinței și conștienței! Fiecare tânăr merită, vrea și poate deveni un om împlinit prin educația fundamentelor de viață! Suntem parteneri în Educația Caracterului, Valorilor și Principiilor de Viață, Educația Conștiinței și Conștienței ca fundament al unei vieți pragmatice, sănătoase și împlinite!

VALORI

- Educația prin Valori** – Fundamentăm procesul educațional pe valorile universale ale civilizației: Adevăr, Bine, Frumos, Iubire, Credință, Muncă, Respect, Curaj, pornind de la cele definite de filosofia antică până la cele de azi.
- Colaborarea între generații** – Credem în puterea triumphiului educațional format din profesori, părinți și elevi, un parteneriat esențial pentru succesul educației.
- Integritate și exemplu personal** – Promovăm autenticitatea și coerența între ceea ce gândim, spunem și facem, fiind modele de viață pentru tineri. Suntem pragmatici, facem educație aplicată pentru viața de zi cu zi.
- Empatie și incluziune** – Încurajăm respectul pentru diversitate și crearea unui mediu armonios, incluziv și deschis pentru toți.
- Gândirea critică și învățarea continuă** – Cultivăm curiozitatea, reflecția și capacitatea de a lua decizii sănătoase, integre, argumentate.
- Inovație și adaptabilitate** – Susținem integrarea creativității și tehnologiilor moderne în educație în mod strategic pentru a răspunde nevoilor generațiilor actuale.
- Responsabilitate socială** – Pregătim tinerii pentru a contribui activ și conștient la bunăstarea comunității și la protejarea mediului înconjurător.
- Sănătate emoțională și echilibru** – Promovăm armonia între trup, minte și suflet ca fundament al unei vieți împlinite.
- Autenticitate, exigență și excelență** – Încurajăm recunoașterea realităților, atât personale, cât și sociale, setarea unor standarde înalte și dezvoltarea unui *mindset* orientat către progres și excelență.

Educația, atât în detaliu, cât și în ansamblu, s-a situat și se va situa în planul actualității. Generațiile din toate timpurile au căutat un țel care să dăinuie, un drum care să mențină o moștenire pentru urmași și o țință spirituală ideală. Educația, privită ca o putere pusă în slujba realizării unor scopuri, este definitorie pentru societate. Se pune întrebarea: *se poate realiza mult, puțin sau chiar totul prin educație?* Un punct de vedere este că educația nu este atotputernică. Dar prin ea se pot realiza adevărate comori, se pot șlefui diamante, având în vedere perioada copilăriei, înainte de adolescență. **Educației religioase** i se poate atribui acest rol, pentru că puterea educației religioase izvorăște din scopul ei înalt și fără echivoc, scop definit de Mântuitorul nostru Iisus Hristos: „Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru Cel din ceruri desăvârșit este” (Mt. 5:48). Ce înseamnă aceasta? Menirea omului este de a ajunge la asemănarea cu Creatorul lui. Scopul către care trebuie să năzuiască orice creștin este să fie bineplăcut lui Dumnezeu, să se unească cu El și să devină vrednic de Împărăția Sa, a iubirii totale de Dumnezeu ca urmare a sfințirii numelui Său prin Hristos, Împăratul vieții și astfel a iubirii de aproapele ca de sine însuși. Această lucrare se încadrează în iconomia lui Dumnezeu.

Soluția este Hristos, **Logosul**, Rațiunea divină, **Pedagogul** suprem al omenirii. Rolul lui Hristos-Logosul întrupat este de a ne face vrednici de a ajunge la această desăvârșire. Dumnezeu S-a făcut om pentru noi, pentru asemănarea noastră cu Dumnezeu.

Iisus Hristos **Cuvântul**, Persoană a Prea Sfintei Treimi, va deveni **Pedagogul întregii lumi**. Viața Lui ce ne-a fost arătată după Jertfa Sa pe Cruce și după Învierea Sa din morți pentru a se arăta „Lumina lumii”, devine cale a învierii cu duhul prin urmarea Sa. Rațiunea Supremă vine în ajutorul nostru ca să ne lumineze calea.

Pedagogia Mântuitorului este **o educație pentru cunoașterea adevărului** prin care devenim oameni spirituali și temple ale Duhului Sfânt (1 Cor. 3:16). Cel ce a venit în lume să arate iubirea pământească a lui Dumnezeu, să alunge comportamentele trufașe, să sature pe cei însetați și flămânzi de cunoaștere, Cuvântul Întrupat, a revoluționat lumea prin **Înțelepciunea**, Lumina și plinătatea bucuriei aduse, toate mai adânci decât toată știința omenească, pentru că Învățătorul este Dumnezeu Însuși, Creatorul și Atotțiitorul. Iisus Hristos este împodobit cu cele mai frumoase calități și cu știința pe care o are înțelepciunea cerească.

Pedagogia Sa, Mântuitorul o face prin harul semănării Luminii sale în inimi. Le vorbește oamenilor în pilde, exprimarea Lui este intuitivă și relevantă, plină de simboluri. Puterea Lui de convingere stă în a face prin minuni și apoi a învăța (Mt. 5:19).

Dumnezeu a creat pe om din iubire și tot din iubire L-a trimis pe Fiul Său în lume pentru a-i răscumpăra pe oameni din robia poftelor și a morții. Avem datoria să ne schimbăm, să ajungem la starea pe care am avut-o și pentru care am fost creați, folosindu-ne de toți talanții cu care am fost dăruiiți.

Desigur că Cel care îndrumă, povățuiește și vindecă nu poate fi decât **Educatorul** desăvârșit în toate, Mântuitorul Hristos. Este hotărâtor să folosim toate darurile primite la naștere și mai ales pe cele dobândite prin Taina Sfântului Botez: chip și inimă curățate de apa cea sfințitoare și dătătoare de viața cea de sus; și tot hotărâtor este să folosim toată rațiunea și abilitățile de a face numai voia lui Dumnezeu, de a trăi în pace și armonie cu cei din jur, de a face doar binele și, mai ales, de a ne iubi sincer aproapele din iubirea de Dumnezeu.

Prof. Dr. Maria MIHAI

Școala Gimnazială „Maria Rosetti”

ELEVUL IDEAL

Rezultatul pentru elev al acestui proces numit **EDUCAȚIE** trebuie să fie, la finalul școlarizării, o Ființă-Proiect, mai precis **OMUL** ce așează Educația și Autoeducația, Binele, Adevărul și Frumosul pe primul loc al existenței sale, atât în scopul fundamental al împlinirii și desăvârșirii personale, profesionale și sociale, cât și pentru binele existenței speciei căreia îi aparține.

Dacă recunoaștem nevoia pragmatică a acestui parteneriat și a valorizării rezultatelor sale de-a lungul întregii existențe a tânărului în formare, abia atunci putem considera că ne-am îndeplinit rolul de adulți responsabili pentru generația copiilor noștri.

În concluzie, elevul dezirabil este un partener al părinților și profesorilor, Mentori și Modele de viață în procesul educațional. Această relație se bazează pe reciprocitate, pe dorința ambelor părți de a evolua, de a descoperi și de a crește împreună. Elevul care îmbrățișează aceste repere devine un individ pregătit nu doar pentru carieră, ci și pentru orice înseamnă viață, contribuind la o societate și la o civilizație mai bună.

În viziunea educațională promovată de Școala Caracterelor, condiția firească a Elevului – Discipol azi este cea de partener deschis în demersurile educaționale ale părintelui și profesorului.

Dacă ne raportăm la ce înseamnă Părintele – partener pentru educație și Profesorul-Mentor, genul de profesor ce poate construi caractere sănătoase și mentalități de succes și împlinire, iată în corelație un set de repere firești ale elevului, într-un portret al nevoilor pragmatice ale parteneriatului Părinte - Profesor-Elev, dorit **parteneriat Mentor – Discipol**:

criterii de bază:

1. Integritate morală

Elevul trebuie să acționeze cu onestitate și să respecte valorile morale, dezvoltând o conștiință clară a diferenței dintre Bine și Rău. Este capabil să ia decizii corecte chiar și în absența unei supravegheri constante.

2. Respect pentru diversitate

Elevul acceptă și înțelege diferențele culturale, de opinie sau personalitate dintre colegi, având un comportament incluziv și deschis către colaborare.

3. Dorința de învățare

Are o curiozitate naturală față de cunoaștere, fiind motivat să exploreze subiectele predate și să meargă dincolo de manuale, căutând resurse suplimentare.

4. Autodisciplină și organizare personală

Elevul își gestionează timpul și responsabilitățile, învățând să își stabilească priorități și să finalizeze sarcinile în mod eficient. Este consecvent în eforturile sale, dovedind respect pentru muncă și reguli.

5. Abilități de comunicare și colaborare

Elevul dezirabil poate exprima clar ideile, poate lucra în echipă și își respectă părinții, profesorii și colegii. Participă activ la dialoguri constructive, contribuind cu idei și soluții.

6. Gândire critică și reflexivă

Elevul ideal pune întrebări, analizează informațiile cu discernământ și este capabil să identifice soluții creative pentru problemele întâlnite.

7. Deschidere la învățare continuă

Își dorește să progreseze, fiind deschis către noi cunoștințe, experiențe și abilități. Îmbrățișează schimbarea și provocările ca oportunități de creștere.

8. Empatie și sprijin reciproc

Elevul manifestă empatie față de ceilalți, fiind atent la nevoile colegilor și dispus să îi ajute atunci când este necesar. Este conștient de impactul acțiunilor sale asupra comunității.

9. Atitudine proactivă

Elevul dezirabil nu așteaptă să fie împins de la spate; își asumă inițiativa în proiecte, teme și alte activități, demonstrând un simț al responsabilității față de propria educație.

10. Respect pentru părinți, profesori și comunitatea școlară

Elevul respectă munca părinților și profesorilor, contribuind la un climat de învățare pozitiv și colaborativ. Este implicat activ în viața familiei și a școlii și susține evenimentele comunității.

11. Reziliență și perseverență

În fața eșecurilor, elevul ideal nu renunță, ci caută soluții pentru a-și depăși dificultățile. Învăță din greșeli și își cultivă un mindset orientat către progres.

12. Pasiune pentru excelență

Elevul educabil nu se mulțumește cu mediocritatea; își dorește să exceleze în domeniile care îl pasionează, devenind un exemplu pentru colegii săi.

criterii suplimentare pentru un elev ideal:

13. Curajul de a se autodepăși

Elevul este dispus să iasă din zona de confort, să încerce lucruri noi și să își asume riscuri pentru a evolua.

14. Responsabilitate socială

Elevul înțelege importanța contribuției sale la comunitate, implicându-se în activități ecologice, caritabile sau civice.

15. Utilizarea strategică/ înțeleaptă a tehnologiei

Într-o lume digitală, elevul ideal gândește strategic și știe să folosească tehnologia ca un instrument pentru învățare și dezvoltare, evitând capcanele dependenței sau ale consumului de conținut irelevant.

16. Sensibilitate culturală și globală

Este capabil să vadă lumea ca pe un întreg interconectat, respectând diferențele dintre culturi și învățând din acestea.

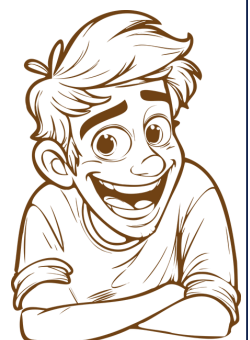
17. Autorefecție

Elevul reflectează asupra progresului său și asupra greșelilor comise, căutând să înțeleagă cum poate deveni mai bun zi de zi.

18. Bucuria de a învăța

Elevul ideal percepe învățarea ca pe o aventură continuă, nu ca pe o obligație. Este curios, motivat și deschis către explorare.

Elevul este subiectul transformării prin educație dintr-o ilustră ființă minim biologică, la începutul aventurii sale educaționale, cu o gândire responsabilă abia pentru nevoile primare de existență (hrană, apă, adăpost), într-un OM, conștient de valoarea existenței sale, cu Conștiința a Valorilor, Cetățean responsabil, cunoscător a unei însemnate părți din ceea ce înseamnă existență umană sub toate formele posibile, Partener și membru al Comunităților responsabile pentru evoluția a tot ce reprezintă bun și bine în civilizația umană.

În calitate de **Mentor Fondator al Clubului Oamenilor de Caracter** m-am gândit mult timp la reperatele dezirabile pentru Părintele-Partener al educației, având în vedere că acesta are un rol crucial în transformarea copilului dintr-o ființă biologică într-un OM conștient, responsabil și implicat în evoluția umanității.

Mentorii Școlii Caracterelor susțin parteneriatul cu părinții, într-o echipă ce are drept obiectiv fundamental binele elevului, **reperetele dezirabile ale părintelui** – partener al educației părinții fiind următoarele:

1. Conștientizarea rolului său formativ

Părintele recunoaște că educația nu începe și nu se termină la școală. Este responsabil să creeze un mediu familial care promovează valori precum Adevărul, Binele, Frumosul, Respectul și Responsabilitatea.

2. Integritate morală și exemplu personal

Un părinte model demonstrează prin propriile acțiuni ceea ce înseamnă să fii un OM de Caracter. Elevul îl vede pe părinte ca pe un reper moral, iar consecvența între ceea ce părintele spune și face este esențială.

3. Sprijin emoțional și siguranță afectivă

Părintele asigură copilului un mediu în care acesta să se simtă iubit, respectat și înțeles. Oferă sprijin emoțional constant, indiferent de dificultățile pe care le întâmpină copilul.

4. Respect pentru individualitatea copilului

Un părinte dezirabil recunoaște unicitatea fiecărui copil și încurajează dezvoltarea talentelor și aptitudinilor individuale. Nu impune propriile dorințe, ci își ghidează copilul în descoperirea și atingerea propriului potențial. Copilul nu este proprietatea părintelui, ci este doar în grija lui până ce va căpăta autonomia existenței.

5. Colaborare activă cu profesorii

Părintele este un partener implicat al profesorului. Respectă autoritatea și expertiza acestuia, comunică deschis și constructiv, contribuind astfel la crearea unui mediu educațional unitar și coerent.

6. Educație prin autoeducație

Părintele continuă să învețe, să se dezvolte și să își perfecționeze propriile abilități și cunoștințe. Astfel, devine un exemplu viu al ideii că învățarea este un proces continuu, necesar pentru evoluția personală și societală.

7. Promovarea valorilor universale

Părintele insuflă copilului respect pentru valori precum adevărul, dreptatea, toleranța, empatia și responsabilitatea. Aceste valori sunt esențiale în formarea unui cetățean global conștient de rolul său în societate.

8. Echilibru între susținere și autonomie

Un părinte dezirabil știe să ofere sprijin copilului fără a-i suprima libertatea de a învăța prin propriile greșeli, provocări și experiențe. Îl ghidează cu înțelepciune, fără a-l controla excesiv.

9. Implicare activă în viața copilului

Părintele este prezent și implicat în mod constant în viața copilului său, participând la evenimente școlare, proiecte sau activități extrașcolare. Această implicare îi oferă copilului sentimentul că educația este un efort comun.

Părintele – partener al Educației și al Profesorului (cont.)

10. Stimularea curiozității și a pasiunii pentru cunoaștere

Părintele încurajează copilul să fie curios, să pună întrebări și să exploreze lumea din jurul său. Creează contexte educative în afara școlii, precum vizite la muzee, lecturi comune sau discuții despre subiecte relevante.

11. Managementul sănătos al tehnologiei, strategia surselor de informare

În era digitală, părintele are responsabilitatea de a ghida copilul către utilizarea echilibrată și conștientă a tehnologiei. Îl învață să diferențieze între conținut util și dăunător și să folosească tehnologia ca instrument pentru dezvoltare.

12. Reziliență și adaptabilitate

Un părinte dezirabil se adaptează schimbărilor din societate și sprijină copilul să facă același lucru. Îl învață să fie flexibil în gândire și să gestioneze cu succes situațiile dificile sau imprevizibile.

criterii suplimentare pentru un părinte ideal:

13. Empatie și ascultare activă

Părintele ascultă cu atenție nevoile, dorințele și temerile copilului, oferindu-i sprijin fără a judeca. Este capabil să vadă lumea prin ochii copilului și să îi răspundă cu înțelegere.

14. Promovarea responsabilității sociale

Părintele educă copilul să fie un membru responsabil al comunității, încurajându-l să se implice în activități civice și să contribuie la binele comun.

15. Sănătate mentală și echilibru personal

Părintele are grijă de propria sănătate mentală și fizică, deoarece bunăstarea sa influențează direct atmosfera din familie și capacitatea de a susține copilul.

16. Încurajarea explorării și a creativității

Părintele oferă copilului libertatea de a experimenta, de a greși și de a învăța din greșeli. Sprijină activitățile creative și gândirea „în afara cutiei.”

17. Evitarea presiunii excesive

Un părinte ideal înțelege că fiecare copil are propriul ritm de dezvoltare. În loc să pună presiune pentru performanțe maxime, îl încurajează să își descopere drumul în mod natural.

18. O viziune pe termen lung

Părintele nu privește educația doar prin prisma notelor sau premiilor imediate, ci ca pe un proces continuu de formare a unui OM complet, capabil să contribuie pozitiv la societate.

Părintele este cel care decide existența copilului, care contribuie la apariția sa, care îi gestionează existența până la vârsta maturității biologice și a independenței de gândire și este la fel de responsabil cu educația sa pe tot parcursul vieții, cumva, din rolul de părinte nimeni nu demisionează niciodată. Părintele are în perioada școlarității rolul de a susține și completa misiunea și eforturile profesorului, într-o preluare a rolului său de educator atunci când profesorul nu mai este în contact direct cu elevul, asigurând în familie fundamentul emoțional, moral și social al procesului educațional.

Ce înseamnă un profesor model azi, un Om de Caracter, un Mentor și Model de viață al tinerilor în formare, un Partener al Părinților, un Vector de direcție al societății și civilizației ?

Pentru provocările realităților de azi, un Profesor Mentor ar trebui să fie o combinație între un ghid academic, un model moral și un susținător inspirațional pentru elevii săi.

Criterii de bază:

1. Integritate morală

Profesorul trebuie să acționeze cu onestitate, să respecte principiile etice și să fie consecvent în respectarea valorilor promovate.

2. Respect pentru diversitate

Să accepte și să promoveze respectul față de toți elevii, indiferent de origine, cultură, gen sau opinie, oferind un mediu incluziv.

3. Competență profesională

Să demonstreze cunoștințe temeinice și actualizate în domeniul său de predare, rămânând la curent cu noile descoperiri și metodologii.

4. Disponibilitate pentru mentorat

Să fie deschis să asculte și să îndrume elevii nu doar academic, ci și în ceea ce privește alegerile personale sau de carieră. El este cel ce preia rolul părintelui în răstimpul alocat educației școlare.

5. Empatie și înțelegere

Să manifeste empatie față de dificultățile elevilor, încurajându-i să își depășească limitele și să-și dezvolte încrederea în sine.

6. Autodisciplină și exemplu personal

Să fie un model prin comportamentul propriu, demonstrând punctualitate, organizare, responsabilitate și respect față de reguli.

7. Abilități de comunicare

Să exprime clar ideile și să creeze un dialog constructiv, capabil să explice conceptele complexe într-un mod accesibil.

8. Încurajarea gândirii critice

Să stimuleze elevii să pună întrebări, să analizeze informațiile critic și să ia decizii bazate pe argumente solide.

9. Implicare activă în comunitate

Să participe la evenimentele locale, să fie un punct de sprijin pentru comunitatea școlară și să își demonstreze atașamentul față de valori civice.

10. Promovarea învățării continue

Să demonstreze un angajament pentru dezvoltare profesională, participând la cursuri, conferințe sau inițiative educaționale moderne.

11. Susținerea colaborării

Să promoveze lucrul în echipă între elevi, cadre didactice și părinți, cultivând un sentiment de comunitate și sprijin reciproc.

12. Adaptabilitate și deschidere la schimbare

Să accepte noile provocări ale societății moderne, inclusiv tehnologiile digitale, și să le integreze strategic cu succes în procesul educațional.

Criteria suplimentare pentru excelență

13. Modestie și învățare reciprocă

Să accepte că și el poate învăța de la elevi sau colegi, promovând o atitudine de egalitate în învățare.

14. Pasiune pentru predare

Să inspire elevii prin entuziasm și dedicare, transformând procesul de învățare într-o experiență captivantă.

15. Spirit inovativ

Să caute mereu metode creative de predare care să țină pasul cu nevoile elevilor din generațiile moderne.

16. Sensibilitate culturală

Să înțeleagă și să valorifice diversitatea culturală a elevilor săi, integrând învățăminte din multiple perspective.

17. Recunoașterea succesului

Să evidențieze și să celebreze realizările elevilor, indiferent de amploarea lor, pentru a stimula progresul continuu.

18. Sănătate mintală și echilibru

Să fie un exemplu de echilibru între muncă, viață personală și sănătate mintală, promovând aceeași atitudine în rândul elevilor.

Aceste criterii, dacă sunt urmate, transformă un profesor într-un adevărat Mentor și Model de viață care poate modela tineri astfel încât să aducă contribuții consistente pozitive în societate. Ele pot fi integrate în evaluările profesionale sau dezvoltate ca principii fundamentale în formarea continuă a cadrelor didactice.

Concluzionând, Profesorul este sau devine un Mentor și un Model de Viață dacă își propune să învețe zi de zi să fie mai bun în toate zonele sale de implicare profesională, socială și personală, căci nu există mulțumire mai mare pentru un Om de Caracter decât bucuria de a simți că evoluția este un proces firesc, perfect accesibil și natural vieții fiecăruia de zi cu zi, căci despre provocări și experiențe de învățare, pentru sine și pentru tineri este vorba, în viață, sub toate formele posibile.

Un om dăruit educației are mereu dăruire pentru actul educațional și pentru cei ce vor cu adevărat să învețe, și asta se vede prin gândurile, vorbele și faptele sale.

Cu recunoștință pentru cei care ne-au fost și ne sunt și nouă Mentori zi de zi,

Mentorii Școlii Caracterelor - Clubului Oamenilor de Caracter

- Bună ziua, stimate domn! Mă numesc Bălan Ștefan și sunt elev în clasa a IV-a A la Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu” din București. Îmi puteți acorda 10 minute pentru un scurt interviu?

- Sigur că da, cu foarte mare plăcere! Îmi doresc să inspir tineretul să-și urmeze visele!

- Vă mulțumesc! Toată lumea vă cunoaște ca un mare matematician și un om de științe. Întotdeauna v-a plăcut Matematica sau ați descoperit această înclinație mai târziu, în timpul liceului?

- Matematica este drept că m-a atras de mic, însă copil fiind, îmi era greu să înțeleg cum o putem folosi în viața de zi cu zi. Mult mai târziu, în liceu, mi-am dat seama că o folosim zilnic, pentru că până și natura respectă niște principii ale Matematicii. Apoi mi-am dat seama că asta este calea pe care îmi voi urma viața și viitorul.

- Cine v-a inspirat pe acest drum?

- Mama mea! Ea este o bucătăreasă excelentă și am văzut că pentru a ieși o rețetă excelentă tot secretul este să știi proporția fiecărui ingredient.

- Este greu la Facultatea de Matematică?

- Nu pot să opinez că este o facultate ușoară, dar atât timp cât pui pasiune în ceea ce faci și îți place acel domeniu, atunci totul devine o plăcere și nu simți greutatea problemelor.

- Vă mulțumesc pentru timpul acordat! La revedere!

- La revedere și succes la ora de Matematică!

Ștefan BĂLAN

Clasa a IV-a A, Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”

De dânsa el se-ndrăgostise

A fost odată ca-n povești,
Un tânăr geniu-n Ipotești...
Cutreierând păduri, el ne-a lăsat
Capodopere de neuitat...

Pe la Viena des călătorea,
Cu Veronica Miclea se-ntâlnea.
De dânsa el se-ndrăgostea
Multe poezii îi dedica...

Citindu-i opera, mă simt mai înțelept,
Am sufletul mai mare, mersul mult mai drept-
Eu, un urmaș de-al lui, neam de român,
Ce-s mândru că îi port prin generații, nume bun!

Darie MATEI

Cls a IV-a A, Școala Gimn. „Nicolae Titulescu”

Visătorul în vânt (lui Mihai Eminescu)

Pe un câmp verde și-nflorit
Un vesel copil alerga fericit.
Cu părul în vânt și zâmbet pe față,
În mica lui lume, stăpân și călător prin viață.

Cu mici pași repezi, alerga mereu
Printre flori și păsări, într-un joc frumos și nou...
Simțea a ierbii adiere sub goalele-i picioare
Râzând în hohote, trăia în fericire mare...

Soarele strălucea pe cerul senin,
În timp ce el zburda ca un vânt lin...
In ochii lui se citea o lume de vis,
Cu nespuse povești și taine ascunse în abis.

La fiecare pas descoperea un mic mister,
Umplându-și sufletul cu fericire mare...
Pe câmpul larg și verde se simțea liber,
Curajos, aventurier și isteț ca un soare...

Andrei VASILE-DONICI

Cls a IV-a A, Școala Gimn. „Nicolae Titulescu”

- Bună ziua!
- Bună ziua, vă mulțumesc pentru invitația în școala voastră!
- Cu plăcere, suntem onorați să fiți printre noi!
- Mă bucur!
- Pentru început, aș dori să ne spuneți cine a fost profesorul de înot care a crezut că veți ajunge să faceți performanță?
- Profesorul meu se numește Adrian Rădulescu și este ... cel mai bun profesor din lume!!!
- Care a fost ultima medalie câștigată prin forța proprie și antrenament, ore întregi în fiecare zi, chiar dacă erau și condiții nefavorabile pentru corpul dumneavoastră?
- S-a întâmplat pe 29 iulie 2024 la Jocurile Olimpice din Paris, în proba de craul, 200 m liber ...
- Ați reușit să deveniți o sursă de inspirație pentru milioane de oameni. Ce mesaj aveți pentru tinerii care vor să vă calce pe urme?
- Le-aș spune să aibă răbdare, să creadă în ei și să muncească cu pasiune.
- Vă mulțumim pentru timpul acordat!
- Mulțumesc și eu, mi-a făcut plăcere să vă cunosc. Merg acum să fac o demonstrație în bazinul școlii voastre de la etajul I. Sper să vă las o amintire de neuitat și ... să îmi urmați exemplul!

Ana-Maria TUDORAN

Clasa a IV-a A, Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”

PROBLEMA GHIOZDANELOR PREA GRELE

Majoritatea copiilor au ghiozdanul foarte greu. De la Clasa Pregătitoare până la Clasa XII-a, toți elevii transport o greutate mare în ghiozdan.

Mulți copii ajung la doctor spunând că îi doare spatele. Medicii de ortopedie sunt de părere că o cincime din greutatea corpului, atât ar trebuie să cântărească ghiozdanul unui elev. Dacă, de exemplu, la 6 ani, un copil cântărește 20 kilograme, o cincime înseamnă 4 kilograme.

Mie, ca elevă în clasa a IV-a, tot mi se pare destul de mult pentru un copil de 6 ani, nu doar pentru el. Această opinie cred că e valabilă pentru orice copil de la clasele primare. După părerea mea, acum fiecare dintre noi deținem o tabletă sau un telefon, așa încât, școala, ministerul, bugetul local ar putea în loc să ne ofere manual (deseori refolosite de la clasele anterioare), să investească în tablete, așa cum procedam când învățam în perioada Școlii online. Astfel, nimeni nu ar mai avea multiple probleme de sănătate, ci, folosite cu chibzuință, chiar și vederea poate fi protejată, dacă suntem educați și coordonați în acest sens. Putem astfel ocoli chinul purtării zilnice a ghiozdanelor mult prea grele pentru noi.

Știu că mai există varianta ghiozdanului pe roți, doar că acela este foarte zgomotos.

Aceasta este părerea mea ... și știu că toți avem opinii diferite.

Natalia NEGRITU

Clasa a IV-a A, Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”

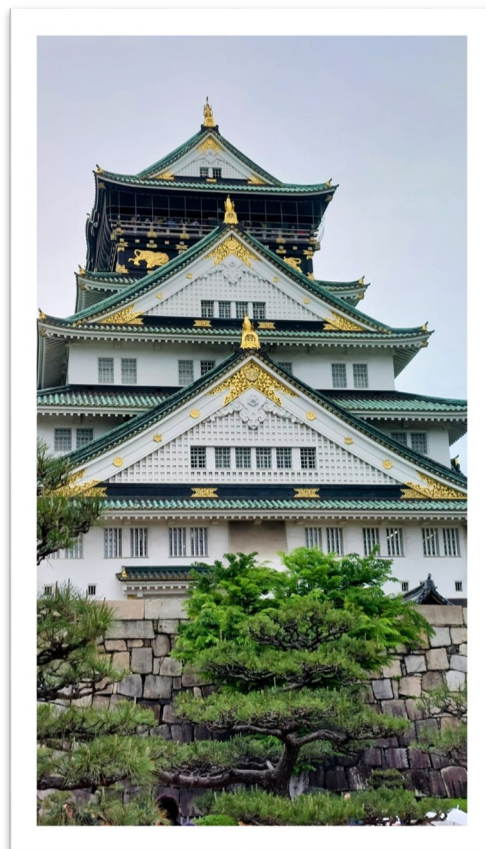
Timp de șapte luni, în fiecare dimineața mă trezeam, deschideam calculatorul și începeam să caut zboruri: Momondo, Skyscanner, British Airways, LOT, Qatar, tot ce puteam. Și după nenumărate căutări, am găsit. Ce conta că zburam abia peste un an?! Era un *deal* bun, de neratat. Da, la noi în familie eu mă ocup de rezervări, pentru că mama nu are răbdare, iar tata nu are chef.

Chiar dacă am petrecut doar o săptămână în Japonia, și încă și mai puțin în Coreea de Sud, am sute de motive să iubesc aceste țări: mâncare - supele ramen, arhitectură - zgârie-nori, castele fantastice, pagode; peisaje - lacuri și păduri de bambus. Dar acum s-o luam în ordine și să pornim cu începutul.

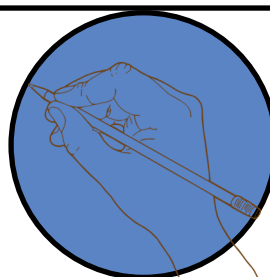
Primul loc pe care l-am vizitat a fost **Tokyo**, o junglă de beton, un amestec de tradiții japoneze și tehnologie de ultimă oră, unde templele, zgârie-nori și trecerile de pietoni în diagonală pot fi găsite la orice pas. Este unul dintre cele mai trepidante orașe din lume, mai viu decât orice altă metropolă de pe glob și probabil de aceea și preferatul meu din această excursie. Într-una dintre zilele petrecute în Tokyo, am luat o excursie la Muntele Fuji, un munte sacru pentru poporul japonez, iar pentru mine - o splendoare!

După 4 zile petrecute în Tokyo, am luat un tren rapid, cel mai rapid din lume și am ajuns în **Osaka**, capitala industrială a Japoniei, dominată de fabrici, cabluri de electricitate și rețeaua gigantică de stații de metrou. Într-una dintre zile, plimbându-mă printr-un târg de vechituri aflat în curtea unui templu șintoist, am ajuns la taraba unei bătrâne japoneze care vindea litografii tradiționale. Făcându-mi semn, și-a scos telefonul și intrând pe o aplicație de traducere m-a întrebat dacă mă poate ajuta cu ceva, din ce țară sunt și apoi mi-a dat o lucrare superbă la doar 100 de yen (aproximativ 3 lei). Așa sunt ei ca popor, amabili, politicoși și întotdeauna dispuși să ajute.

În ultima zi din Japonia am ales să mergem într-o excursie în **Kyoto** și **Nara**. Kyoto, orașul care îmbrățișează întreaga istorie a Japoniei, este un labirint de străzi pietruite, temple, grădini japoneze și o pădure de bambus. Aici am vizitat templul de aur, unde mama a făcut peste 800 de poze (876 ca să fim exacti). În Nara am avut timp să vizităm doar Marele Templu din Răsărit, cel mai mare templu budist din această țară, și unul dintre cele mai vechi. În curtea acestuia, zeci de căprioare așteptau să fie mângâiate și hrănite de turiști.

Castelul Osaka

Vino în echipa noastră!

Transmite spre publicare
un text sau un desen original:

redactia@scoalacaracterelor.ro

A doua zi, ne-am făcut bagajele și am plecat spre **Seul**. M-aș întoarce oricând în Japonia, ba chiar aș locui acolo, dacă aș avea posibilitatea. Prima interacțiune din Seul cu un localnic a fost una rece, distantă și atunci m-au izbit pentru prima dată diferențele culturale dintre Japonia și Coreea de Sud. Cum pot două țări așa de apropiate să aibă niște culturi așa de diferite?

Am petrecut doar 4 zile în capitala coreeană, practic un *City-break*. Nu pot să spun că mi-a plăcut mai mult decât Japonia, dar nici nu mi-a displicut. Seul nu este încă destul de turistic în lumea europeană-americană și, de cele mai multe ori, în piețe și în grădinile templelor eram singurii caucazieni. Atrăgeam atenția și oameni ne arătau cu degetul sau se uitau la noi ca la niște extraterestri. Bine, poate că exagerez puțin. Am avut și interacțiuni mai drăguțe: un grup de băieți ne-au urat bun-venit în Seul și o fată a venit la mine și mi-a zis că sunt frumoasă. Cât despre orașul în sine, cel mai mult m-a atras o clădire modernă, proiectată de Zaha Hadid - un centru de arte, aflat chiar în inima Seul-ului. De acolo, folosind o hartă, am mers prin tot orașul. Fragmente din vechiul oraș se amestecă cu păduri și grădini gigantice, ca un labirint de nou, vechi și natură. Cele trei părți ale metropolei par să concureze pentru atenția turiștilor și a localnicilor.

După unsprezece zile, cinci orașe, descoperirea unor culturi noi, total diferite de tot ce am văzut până acum și împachetarea unor bagaje, m-am văzut în fața aeroportului, gândindu-mă la experiența magică de care am avut parte. După fiecare călătorie, îmi place să mă gândesc la micile regrete acumulate: n-am apucat să vizităm ... , nu am gustat ... , nu am făcut Și acum, iată-mă în avion, gândindu-mă la un singur lucru: „De ce trebuie să plecăm așa de repede?”

Ly ULIERIU

Cls. 8D, Școala „Maria Rosetti”

ACTIVITATE

JURNAL DE CĂLĂTORIE

Transformă amintirile din propriile călătorii în povești inspiratoare, pline de culoare și emoție. Indiferent de țară sau oraș, fiecare experiență are un loc aici, în paginile jurnalului nostru de călătorie.

Citește și ascultă!

Scrisoarea I

Cel mai preocupant și chinuitor, deopotrivă, pentru cineva care asumă să se manifeste ca Mentor, real inițiator al oricărui discipol, rămâne tocmai punctul de plecare, ca și reper de la care s-ar cuveni să pornească, la rândul său, încercând să-și ofere acele mize pe temeul cărora să-și înfățișeze, în perspectivă, propriul rol. Acea misiune conexă, în fapt, este în măsură să ofere perspective de transformare pe care să o inspire și sinergic stimuleze, în cursul exercitării respectivei misiuni sau temerare magistraturi.

În practică, constatăm că, de fapt, în mare parte, ceea ce este criticat și criticabil în școala de astăzi este în esență că aceasta nu mai reușește să **formeze cu adevărat tineri pentru viața reală**, nu o dată nedreaptă, destul de dură, care îi așteaptă, nu neapărat sau nu doar din unghi de vedere material (ist). Însă și din acela, anume **cum vor face față provocărilor** unei realități mereu de neprevăzut pe deplin, ca parcurs, așa cum se desfășoară ea astăzi.

Mă tem că noi, ca potențiali mentori, greșim față de cei mai fragezi decât noi, prin faptul că ometem să le spunem mai devreme, chiar mult mai devreme că, aici, cu toții, ne aflăm doar într-o „Mare Trecere”, cum ar fi spus poetul Lucian Blaga, sau într-o hoinăreală mai mult sau mai puțin singuratică prin Lumea de aici. C-ar fi păcat, spre a-l parafraza pe Mihai Eminescu, „ca să se lepede clipa cea repede ce ni s-a dat”. De asemenea, că, fugind sau încercând să fugim în virtual sau în oceanul internautic, totuși, **nu putem defel evada din viața reală**, nu ne putem sustrage de la răspunderile cu care suntem treptat investiți ca oameni maturi, nici de la nu puținele probleme sau chiar șarade pe care viața ni le scoate în cale.

Altfel spus, prea puțin ne putem sustrage de la asemenea sfidări sau a manifesta așa de mari așteptări dacă, fie și prin omisiune, le ascundem acelor sperat educabili copii și adolescenți adevărurile minimal necesare cu care să ajungă mai apoi să crească într-adevăr mari, pe picioarele lor, cum spuneam. Iar atunci când afirm asta nu mă gândesc la setul de trucuri și stratageme ale supraviețuirii, și ele utile, ci mai cu seamă la **semnificația profundă și vital necesară a „Vieții în Adevăr”**, cum obișnuia să o numească scriitorul și moralistul autodidact, devenit Președinte al Republicii Cehe, Václav Havel. **Adevărul**, nu doar ca și neconținută căutare, era gândit și experimentat de acesta anterior pe cont propriu, fiind fondat, legitimat îndeosebi în relație cu păstrarea unei moralități nefărțarnice, nefalsificabile și în raportarea la comunitatea de preferat pro-civică din care ar merita să ne dorim cât mai mulți să facem parte. Într-un peisaj, definit edificator de gânditorul italian Gianni Vattimo, drept o „gândire slabă”, este de așteptat ca un discipol să nu mai aibă acces la **reperete etice** care i-ar fi putut întări sentimentul de încredere și de **aflarea a unui sens personal**, pe calea căutării Adevărului.

Această îndepărtare marcantă a „Centrului”, a căutării acestuia, în termenii lui Mircea Eliade, sau acea alunecare sau ascundere tragică în „Istorie” continuă să sperie, să creeze neliniști și retrageri ca autoapărare (evadari de tip *New Age*) în cazul a nu puțini trăitori ai ultimului răstimp, în dreptul acestei așa-numite „crize a Umanismului”, nu doar a prezumtivei umanității din oamenii ce ne sunt contemporani, vrând-nevrând.

Și atunci se ivește, firesc, întrebarea cum să mai poți călăuzi sau educa pe cei foarte tineri, cum să mai poți îndrăzni să tinzi să le formezi acele repere, de natură mai ales etică, a **valorilor morale fundamentale**, cum să mai predici „Viața în Adevăr”, cum o făcea Havel în timpul ocupației sovietice a Cehoslovaciei!?! Cu atât mai apăsător, în condițiile în care în umbra modelelor „de succes” cu care este agresiv populat tot spațiul virtual nu par să mai poată defel crește noi arbori solid clădiți, noi caractere pregătite nu doar pentru o viață de „*entertainment*”, de dragul confortului tehnologic, de tip „*easiness*”, cum poate părea la prima vedere, când ești fără griji.

Virtuale epistole către un Mentor în devenire

Scrisoarea I (cont.)

Nouă, celor mai încercați destinal, mai demult de viața reală, nu doar de ficțiunile SF de pe net, ni se pare, culmea, mult mai dificil, să ne mai putem pune cu voce tare acele întrebări axiale care să le ofere și o altă perspectivă mai puțin trans-umană, mai fără fardul de rigoare al rețelelor de „socializare”, care să nu ne ducă în ispita sau iluzia comentată după Nietzsche că am putea să devenim sau deja să fim toți, cândva, „ca niște semize”!?

Evident că nu există vreo rețeta unică, una cu success garantat 100 % ! Cu toate acestea, îmi pare că de la noii mentori cei în formare sunt legitimi în a aștepta o anume **îndrumare etică reală**, dincolo mult chiar de cunoștințele sau competențele pentru care noi ne-am dori chiar să vină de drag la școală, nu doar din simțul tiranizant al Datoriei. Mă gândesc că, tocmai din aceste rațiuni, mai înainte de toate, ar fi dezirabil ca accentul să cadă prevalent pe un fel de „intrare în muncile de primavară” de inspirație stănesciană, ale potențialilor mentori, anume o distanțare razantă, o radicală debarasare față de toate „ideile primite” de dinainte, cum le-ar fi numit Gustave Flaubert, însă nu și de regăsirea în raport cu unele însemne lăuntric evolutive, auto-transformatoare, de pe această cărare ascensională a devenirii, „Scara spre Cer”, în exprimarea atât de pilduitoare a Sfântului Ioan Scărarul.

Îndepărtarea, deloc de natură obiectivantă, clarificatoare, de sensul împlinitor al „Centrului” la care face trimitere practic întreaga operă a lui Mircea Eliade, reprezintă o testare crucială, aș spune, a rezistenței noastre prefigurate proiectiv **în timpul scurtelor noastre vizități ale minunilor abisale**, uneori, ale vieților noastre.

Cu toții ar fi de dorit să ne desenăm **devenirea** în funcție directă de propriile „noduri și semne”, de pietrele pentru propriile vămi ale Templului interior pe care să ni-l configurăm stoic, din timp, și în virtutea unei mai prielnice inserari în cuprinsul sau în intimitatea „togetherness”- ului sociologului Zygmunt Bauman, pe care ni-l permitem cu adevărat, nu doar revendicăm din perspectiva legitimării noastre de către Celălalt, nu doar propriei noastre „anxietăți a statutului” social, aspirațional, uneori arogant vehement invocat. În termeni ceva mai profani, mai pământeni, măsura unei vieți cu adevărat împlinitoare, cu miez, ar putea să rezide în însăși **tentativa noastră de a rămâne autentici**, în relație cu propriile repere interioare precedent alese și prioritare, a nu ne îndepărta de acestea spre a continua să trăim în perspectiva Adevărului, încă întrezărit, invocativ asumat, la orizont.

Altfel, nu avem cum vedea noi riscuri directe, putem chiar să nu ne dorim nicicum, complet *zen* detașați concepându-ne, construindu-ne pe noi înșine, exclusiv conform principiului „fiecare după propriile străduințe și puteri” atât de divers, vectorial sau spectral substanțiate.

Mai concret rostit, secolul nostru va fi „spiritual”, cum îi plăcea să spun lui André Malraux, sau serios riscă „mica Apocalipsă”, existențial asfixiantă și așa-zis absurdă (ca în poezia lui Cesare Pavese) de a nu mai fi având reale șanse de A mai Fi deloc, mai ales persistent abținându-ne să păstrăm „Legea moral kantiană în noi” și, cât mai reușim, și „Cerul înstelat” deasupra noastră.

Prof. Sever AVRAM

Moral values shape the foundation of a child's **character** and guide their interactions with the world.

For a **fourth-grade student**, these values are simple yet profound, blossoming from the seeds planted by family, teachers, and society. At this stage, children begin to internalize concepts of **kindness, honesty, respect, and responsibility**, which become central to their daily lives.

Kindness is one of the most visible values in a child's behavior. Fourth-graders often display acts of compassion, whether it is sharing a snack with a classmate or offering help to someone in need. These small gestures show their growing awareness of the importance of making others feel valued and cared for.

Honesty is another cornerstone value. Children at this age start to understand the importance of truthfulness in building trust. They learn that being honest, even when it's difficult, strengthens relationships and fosters respect from peers and adults alike.

Respect for others emerges as a key moral value in fourth grade. Whether it's listening attentively in class, treating friends kindly, or showing appreciation for different perspectives, this value helps children navigate social situations with grace.

Lastly, **responsibility** is a value that fourth-graders begin to embrace as they take on small tasks, such as completing homework or keeping their promises. These actions teach them the significance of accountability and the rewards of reliability.

As **educators and role models**, we have a unique opportunity to nurture these values through our own actions and the lessons we impart. By encouraging children to embody kindness, honesty, respect, and responsibility, we empower them to grow into empathetic and principled individuals. These values, though simple, will guide them throughout life, shaping a brighter, more compassionate future.

Moral values are the compass that helps children navigate the challenges of life while building meaningful connections with others. By cultivating these essential traits, we contribute to the development of future generations who will lead with integrity, empathy, and a deep sense of responsibility.

Together, as **teachers, parents, and communities**, we can ensure that these young individuals thrive both personally and socially, becoming beacons of positivity in an ever-changing world.

Mihaela GRIGOROIU

English Teacher at
„Nicolae Titulescu” Middle School, Bucharest

Parce que nous ne pouvons jamais nier l'influence de la culture et de l'éducation françaises sur celles de la Roumanie, aujourd'hui, nous avons choisi de vous parler d'un philosophe français remarquable qui s'est intéressé à l'éducation du caractère: **Jean-Jacques Rousseau** (1712–1778). Bien qu'il soit né à Genève, Rousseau est souvent associé à la tradition philosophique française, ayant exercé une profonde influence sur l'éducation et la formation morale.

À une époque où, dans les Pays Roumains, ce sujet était presque inexistant, en France, il représentait déjà une préoccupation pionnière et méritait tout encouragement, car la vision française de la liberté a été avant-gardiste dans de nombreux moments de l'histoire.

Que fit-il ?

1. L'œuvre « Émile ou De l'éducation »

Dans cet ouvrage fondamental, Rousseau propose une vision révolutionnaire de l'éducation. Il considère que l'éducation doit être centrée sur le développement naturel de l'enfant, visant la formation d'un individu autonome et vertueux.

- * Rousseau pensait que l'éducation devait être adaptée à chaque étape de l'enfance, permettant à l'enfant d'explorer le monde naturellement.
- * Il a souligné l'importance de la formation morale, affirmant que « la véritable éducation ne consiste pas à apprendre des faits, mais à développer le caractère. »

2. Un intérêt pour l'authenticité et la liberté

Rousseau a plaidé pour l'éducation d'un enfant libre de tout préjugé et de toute contrainte sociale. Il critiquait la société pour sa corruption de l'âme humaine et soutenait que l'éducation devait protéger l'innocence naturelle de l'enfant.

3. Un modèle de pédagogie pratique et morale

Ses idées ont influencé des courants pédagogiques modernes tels que les méthodes Montessori ou Waldorf, qui mettent l'accent sur l'individualité, le respect de l'enfant et la formation de valeurs morales.

Pourquoi devrait-on le connaître ?

1. Le père de la pédagogie moderne

Rousseau est considéré comme l'un des premiers penseurs à avoir posé les bases de la pédagogie moderne, en insistant sur une éducation holistique qui intègre la connaissance et la formation morale.

2. Son influence sur l'éducation et la démocratie

Les idées de Rousseau sur la liberté, l'égalité et le développement du caractère ont été essentielles pour les mouvements démocratiques et les systèmes éducatifs contemporains.

3. Le lien entre la moralité et l'éducation

Sa pensée reste actuelle dans une société qui cherche encore des moyens de former des jeunes responsables, empathiques et intègres, capables de contribuer à un monde meilleur.

Un citat mémorable tiré de « Émile » qui résume sa vision est :

« L'éducation ne consiste pas à apprendre à quelqu'un à penser, mais à lui montrer comment être. »

ACTIVITATE

Realizează un set de 10 bilețele cu gânduri negative frecvente, ca de exemplu:

- „Nu voi reuși niciodată.”
- „Sunt prost la matematică.”
- „Nimeni nu mă place.”

Împreună cu un coleg sau mai mulți, formulează câte un gând pozitiv care să înlocuiască fiecare gând negativ:

- „Dacă exersez, voi reuși.”
 - „Matematica este grea, dar pot învăța pas cu pas.”
 - „Sunt o persoană valoroasă.”
- Scrie pe verso despre gândurile tale!*

PROIECT

Planifică și gestionează emoțiile:

1. Începe prin a-ți organiza activitățile zilnice.
2. Setează scopuri clare pe care vrei să le atingi zilnic.
3. Notează momentele de pauză, relaxare și stare de bine.
4. Dă o notă sau scrie un cuvânt pentru modul în care ai petrecut ziua.
5. Extrage învățăminte și bune practici din activitățile zilnice.
6. Ce-ți dorești pentru ziua de mâine?

Scrie pe verso despre emoțiile tale!

PROVOCARE

„Kit de gestionare a emoțiilor”

- Împreună cu mai mulți colegi, alegeți fiecare câte o emoție pe care doriți să o explorați mai în profunzime.
- Fiecare elev construiește un kit de gestionare a emoțiilor care să conțină:
 - *instrumente fizice*: obiecte care te ajută să te calmezi;
 - *strategii de gestionare*: exerciții de relaxare;
 - *resurse utile*: cărți, articole, aplicații, siteuri
- Prezintă kitul tău celorlalți colegi.

Scrie pe verso emoția aleasă de tine!

IDEE

Revista „Școala Caracterelor. Exelența în Educație” este despre tineri, preadolescenți și adolescenți de pretutindeni, și despre Mentorii lor.

Ideile tale pot fi de ajutor altora ca tine, iar noi vrem să încurajăm creativitatea. Îndrăznește să îți prezinți ideile, sub orice formă (text, desen)!

Nu uita să ne transmiți ideea ta finală, corectată de orice fel de greșeli, în format electronic (text editabil în Word) la adresa: redactia@scoalacaracterelor.ro sau sub formă de mesaj pe grupul de WhatsApp al Clubului.

Scrie pe verso ideea ta și lasă un contact!

SUPLIMENT Nr. 13/2025
ȘCOALA CARACTERELOR
Exelența în Educație

Cele patru cadrane sunt detașabile.

Consultă-te cu Mentorii Clubului, pentru a-i ruga să îți împărtășească viziunea lor de viață pe aceleași provocări / teme date!

Nu uita să ne lași contactele tale: nume, telefon, e-mail. Aceste date sunt folosite exclusiv pentru menținerea comunicării (cf. GDPR).

Seria de Ateliere 1: Vreau să fiu Om de Caracter!

Temele Atelierelor :

1. Viața și beneficiile unei existențe sănătoase
2. Adevărul și darurile cunoașterii - Educației
3. Binele și beneficiile alegerii cu Discernământ
4. Frumosul prin cultivarea Echilibrului, Armoniei și Stării de Bine
5. Iubirea, de sine și de ceilalți, prin Credință și Devotament
6. Familia, nucleul civilizației-Prietenie, Dăruire
7. Recunoștința și Iertarea, căile prețioase ale Respectului de sine și de ceilalți
8. Curajul, forma personală de afirmare de sine
9. Disciplina, Ordinea și Rigoarea, minimele condiții ale împlinirii personale
10. Grija pentru aproapele tău, valorizarea relației Mentor - Discipol
11. Voința, rezultatul Răbdării și Perseverenței
12. Autenticitatea, Maturitatea, Înțelepciunea, succesul și împlinirea personală

Recomandăm și adaptăm demersul acestor **Atelierele de descoperire, cunoaștere și dezvoltare personală** tinerilor din învățământul preuniversitar (primar, gimnaziu și liceu), precum și participarea părinților/ adulților în rol de formatori, ce au în grija educației de zi cu zi tinerii.

Seria de Ateliere 2: Povestea unui scriitor, povestea mea!

Temele Atelierelor de scriere personală și creativă:

1. Scrisul – Fereastră către sufletul tău!
2. Cum să creez personaje memorabile?!...
3. Artă de a povesti – Structura unei povești captivante
4. Lumea imaginară – Cum să creezi un univers fascinant!
5. De la inspirație la creație – Sursele ideilor pentru scris
6. Dialogurile care prind viață
7. Scriitorul și cititorul – O conversație subtilă
8. Scrisul în jurnalul personal – Prima treaptă spre cariera de scriitor
9. Micile detalii care fac diferența...
10. De ce citim? Lecții despre valoarea cărților în viața noastră și a celor din jur
11. Scrisul ca superputere – Cum să îți pui ideile în acțiune
12. Cartea mea – Primul pas spre a deveni scriitor!

Am conceput această serie de Ateliere pentru că mereu ne-am dorit să facem posibil:

- * să trezim dorința copiilor de a scrie,
- * să spargem gheața exprimării prin scris,
- * să demontăm mecanismele gândirii unui scriitor,
- * să luăm cunoștință cu termenul de scriitor, semnificațiile lui și cu un scriitor în carne și oase,
- * să descoperim de ce merită să îndrăgim și să prețuim în mod deosebit lectura și obiectul ei implicit, cartea.

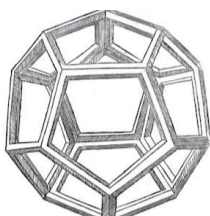
Mentorii Clubului Oamenilor de Caracter au conceput și susțin o sumă de Ateliere pentru tinerii ce învață să discearnă între **Adevăr și minciună**, între Adevăr și înșelătorie, între Adevăr și manipulare. Astfel, ne definim și ne construim spiritul critic prin analiza celor din viața noastră.

Seria de Ateliere 4:
*Verde pentru o Viață curată,
Verde pentru o Gândire Curată!*

Temele Atelierelor:

1. Puterea Gândurilor Curate
2. Cuvintele ca Sursă de Energie
3. Faptele ca Oglindă a Caracterului
4. Gândirea Curată, Alegeri și Decizii Înțelepte
5. Responsabilitatea față de Comunitate
6. Ecologia Gândurilor și Emoțiilor
7. Discernământul în Alegerea Prietenilor
8. Puterea Exemplelor Pozitive
9. De ce Contează Promisiunile?
10. Viața ca un Proiect Personal
11. Cum Contribuie Faptele Noastre la un Mediu Verde?
12. Valorile care Ne Ghidează Spre Viitor

Consultă toate cursurile și atelierele oferite
prin Clubul Oamenilor de Caracter
pe siteul: www.scoalacaracterelor.ro

**Seria de Ateliere 3: Puterea Discernământului
sau Alegerea Înțeleaptă dintre Adevăr și Minciună**

Temele Atelierelor :

1. Ce este Adevărul și de ce contează?
2. Cum recunoaștem o minciună?
3. Puterea cuvintelor: cum influențează limbajul percepțiile noastre?
4. Publicitatea: între informație și înșelătorie.
5. Fake news și dezinformarea: armele epocii digitale.
6. Manipularea prin imagine: ce ascund fotografiile și videoclipurile?
7. Marketingul agresiv: când strategia devine manipulare.
8. Manipularea politică: cum să înțelegem demagogia.
9. Istoria falsificată: de ce se rescrie trecutul?
10. De ce oamenii mint? Motivele din spatele minciunii.
11. Construirea spiritului critic: cum să luăm decizii informate.
12. Adevărul ca valoare fundamentală: cum îl promovăm?

Mentorii Clubului Oamenilor de Caracter au conceput și susțin această serie de ateliere pentru a inspira tinerii din primar, gimnazial și liceu să adopte un stil de viață responsabil, bazat pe gânduri curate, cuvinte alese și fapte benefice pentru sine și comunitate.

Prin explorarea relației dintre gândire, cuvinte și acțiuni, participanții vor fi ghidați spre conștientizarea impactului alegerilor personale asupra propriei evoluții spirituale și a societății.

Cum de s-a născut această revistă? De ce? La ce folosește?

Cu siguranță sunt multe întrebări pentru cei care dau pentru prima dată de revista asta, și sunt legitime.

Dacă acest articol este primul pe care îl citești acum, tu, dragă cititorule, având această publicație în față, află că nu degeaba ți-a „picat” sub ochi: aceasta este o revistă cum nu ai să mai întâlnești în peisajul presei românești, este o revistă care spune lucrurilor pe nume, căci nouă, celor ce scriem aici, nu ne folosește la nimic minciuna și nu vrem să o încurajăm cumva făcând ceva, oricât de mic, îndoielnic sau cu standarde scăzute de etică și moralitate.

Nouă nu ne place minciuna. Revista aceasta este o publicație de atitudine educațională, de frondă și normalitate a gândirii.

Nouă nu ne place să scriem doar de dragul scrisului, tocmai pentru că scrisul este libertatea de a-ți spune punctul de vedere cu responsabilitate, asumare și dorința de a face Bine.

Da, nouă ne place să scriem pentru că știm și avem credința și certitudinea că da, cuvintele schimbă oamenii, construiesc caractere și mentalități, reconstruiesc o țară cu prea multe păcate pentru a nu fi la un moment dat spălate prin ce și cum facem Bine în Educație, căci doar Educația ne va scoate la liman, oricâte alte soluții vom încerca și vom fi încercat de-a lungul timpului! Aveți credința acestui Adevăr, căci doar a învăța din propriile greșeli, provocări și experiențe, precum și din tot ce este existență în jurul nostru poate izbăvi spiritul uman ce iubește și dorește evoluția autentică, spre împlinire și desăvârșire personală!

Munca unui dascăl, cea cu mintea oamenilor, cu formarea tinerilor, cu construirea valorilor autentice în generația copiilor noștri, mai ales, este o muncă foarte grea, pentru al cărei efort trebuie să fii dispus, ca OM, să îți sacrifici mare parte din timp și energie, și pentru care ai nevoie de o Răbdare infinită, exact așa cum și părintele Ilie Cleopa spunea: „Răbdare, Răbdare și iar Răbdare! Și când se termină Răbdarea, iarăși Răbdare, Răbdare și iar Răbdare, nu pân’la prășit, ci pân’la sfârșit!”

Vă mărturisesc cu sinceritate că nici eu nu o prevedeam acum 2 ani, era un obiectiv prea mare pentru a fi realizabil și prea frumos pentru a fi adevărat. Ca detaliu de istorie deja, profesorul Sandu Zamfirescu, redactorul șef al revistei este vinovatul principal, cel în mintea căruia revista s-a născut ca idee, prin Decembrie 2023, când într-o discuție mai lungă între noi și despre ce putem face pentru Educația Caracterului și Clubul Oamenilor de Caracter, a pomenit de ea ca posibil proiect și iată că din acel moment s-au legat lucrurile, sau mai bine zis, el și eu ne-am propus să construim această insulă de normalitate în educația din România, o revistă a educației valorilor, a normalității de gândire și acțiune, a celor ce trebuie spuse și mai ales făcute pentru o educație cu adevărat a Adevărului, a Binelui, a Iubirii și Dăruirii pentru cauze mult mai mari decât minimele noastre existențe, căci este un deziderat frumos, dar foarte greu de pus în practică, a avea în România o **Educație a Valorilor, Principiilor, Credințelor și Virtuților de Caracter!** Și deși am fost perfect conștienți de greutatea și dificultățile a ceea ce ne-am propus, ne-am strâns mâna și ne-am pus pe treabă, căci faptele fac diferența dintre cuvintele spuse de dragul unor sunete ce se vor auzite prin aer, degeaba, și cuvintele ce clădesc arhitecturi grozave de gândire, caracter, mentalitate și voință a Binelui.

Ca detaliu, printre numele propuse pentru revistă, **ARETÊ** a fost cel inițial (puteți găsi explicația termenului în chiar primul număr al revistei, explicație și justificare foarte bună de existență, dar prea puțin cunoscut, de unde și rațiunea alegerii numelui actual, mult mai relevant și autohton în contextul mișcării Educației de Caracter).

Este foarte greu și pentru că aici, la noi, în România, oamenii au trecut de la dictatură comunistă la o „democrație” pe repede înainte, sau mai corect și adevărat spus, de la opresiune sub toate formele posibile, la libertate deșănțată, prea puțin asumată și responsabilizată interior, în universul mental al generației de după.

Libertatea este o valoare foarte sensibilă în democrație, căci este de admirat doar atunci când se întâlnește cu toate celelalte forme ale echilibrului, armoniei și măsurii, nu când și-o ia în cap, precum un taur când vede roșu în fața ochilor săi!

Libertatea conștientă și cu conștiință a scrisului și exprimării către ceilalți este asumare fără mândrie, orgoliu și subiectivism, căci puterea cuvintelor este dincolo de simpla auzire a unor sunete ce se leagă formal într-o spunere oarecare, cu propoziții și fraze.

Libertatea poate căpăta sens și putere prin intenția și direcția gândurilor concretizate în dorințele manifeste sau ascunse ale vorbitorului, ea poate fi o comoară pentru cel de o aude, dacă într-adevăr construiește catedrale de Adevăr și Virtuți diverse ale harului uman, ori poate fi nici măcar o ceapă degerată, dacă mintea, sufletul și inima ascultătorului nu au deschiderea, răbdarea și înțelegerea lecțiilor din spatele cuvintelor.

În fine, ar fi multe de spus și sunt multe de spus, dacă le luăm pe toate la bani mărunți, dar un lucru rămâne cert: toți cei care avem semnături în revista aceasta iubim să scriem cu sens despre ceea ce știm că ajută pe cei din jurul nostru să accepte mult mai ușor munca cu sine decât orice altă scurtătură de destin, căci suntem conștienți că facem Bine dăruind din experiențele și învățăturile noastre.

Vrem în continuare să ne facem vocea auzită, să ne bucurăm de fiecare dată când primim aprecieri și cuvinte frumoase pentru ceea ce scriem și publicăm, să construim relații de sinceritate și colaborare, căci să fim aproape unii de alții prin unitate de gânduri și fapte este cel mai mare bine pe care ni-l putem face!

La mulți ani comunității revistei noastre Școala Caracterelor – Exelența în Educație!

La mulți ani comunității educaționale Școala Caracterelor și Clubului Oamenilor de Caracter!

La mulți ani celor ce o fac posibilă, lună de lună, să existe: jurnaliștilor educaționali și de atitudine, profesori Mentori și elevi Discipoli, cititorilor noștri și tuturor celor care îi susțin financiar existența: S.D., un Om al cărui nume nu dorește să fie cunoscut, dar care asigură tiparul ei!

La mulți ani și tuturor celor care nu au crezut vreodată în ea și în Binele pe care îl aduce cu sine, este o onoare pentru noi să fim Bine în ciuda celor care nu ne-au susținut vreodată, ba chiar s-au împotrivit acestei mișcări, pentru că lipsa de maturitate și înțelepciune face din oameni adversari ai descoperirii, cunoașterii și dezvoltării personale, de fapt adversari ai propriilor lor vieți, din păcate pentru ei!

La mulți ani, Oamenilor de Caracter și Educației Valorilor, Principiilor, Credințelor și Virtuților de Caracter!

Cu recunoștință,
Prof. Ilie CĂȚOIU

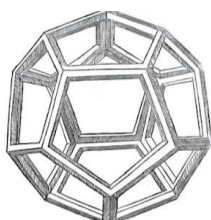
Mentor Fondator al Clubului Oamenilor de Caracter

Dragă cititorule, dacă ce ai citit îți place, îți dă sentimentul bucuriei recunoașterii valorilor în viața ta și a celor dragi și te aduce în situația de a dori să contribui la o Românie mai bună decât cea în care acum trăim, poți contribui și tu la această schimbare în bine a mentalității generației viitoare!

Clubul Oamenilor de Caracter funcționează în București în cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 32 (februarie 2022) și în cadrul Colegiului Național „Ion Luca Caragiale” (octombrie 2023).

Filiale ale Clubului sunt în proces de constituire

în cadrul școlilor gimnaziale „Sf. Silvestru”, „Geo Bogza”, „Nicolae Titulescu”,
în cadrul Liceului Teoretic „Constantin Brâncoveanu” și a Liceului Bilingv „Miguel de Cervantes”.

Află cum te poți implica și tu:

Pentru alte informații, activități, cursuri și ateliere dedicate descoperirii, cunoașterii și dezvoltării personale ai la dispoziție siteul: www.scoalacaracterelor.ro

Dacă vrei mai mult, uitate numerele de telefon la care putem găsi soluții pentru o colaborare de valoare:

Prof. Sandu ZAMFIRESCU, Redactor Șef 0723 699 857

Prof. Ilie CĂȚOIU, Redactor Șef Adjunct 0744 582 709

—
Nimic nu este imposibil
dacă urmezi îndemnul

Clubului Oamenilor de Caracter:

*Învăță, Știu și Acționez,
Merit, Vreau și Pot!*

CASETA REDACȚIONALĂ

Prof. Sandu ZAMFIRESCU, Redactor Șef

Prof. Ilie CĂȚOIU, Redactor Șef Adjunct

Prof. Sever AVRAM, Consultant

Psih. Lucian PUȘCAȘU, Consultant

Prof. Înv. Cristiana MIHĂESCU, Consultant

Ioan ANTONESCU, Redactor

Giulia BOICU, Redactor

Daria STĂNICĂ, Redactor

© 2025 Clubul Oamenilor de Caracter

Școala Gimnazială Nr. 32

Str. Sportului nr 21, București

Tel./fax: 021.655.62.40

redactia@scoalacaracterelor.ro

Revista

ȘCOALA CARACTERELOR. Excelența în Educație
apare în fiecare lună într-un tiraj de 120 de exemplare realizat de
Editura Cărți Magice.

ISSN 3008 - 6906 ISSN-L 3008 - 6906